

Kupujte Vojno varčevalne znamke!

Društvena naznanila in dopisi.

POZIV

Na razna društva iz Chicago.

Po zgledu drugih večjih slovenskih naselbin bo obhajala tudi naša chikaška naselbina letošnji Spominski dan (Memorial Day) dne 30. maja t. l. na poseben in lep način in sicer v smislu proklamacije našega članega predsednika Woodrowa Wilsona. Tazadevna proklamacija je objavljena na prvi strani današnje številke.

Naš gospod župnik je minulo nedeljo v cerkvi ožnanil in naprosil vsa slovenska društva in vse farane, da naj se udeležijo na Spominski dan, dne 30. maja ob 9 uri sv. maše, ki se bo darovala za vse pokojne in žive vojake v službi strija Sama, ki so člani raznih društev in člani fare sv. Stefana.

Ker ni bilo o tem na nobeni društveni seji razmotirano in določeno, vsled tega prosimo s tem vsa naša slovenska podp. in druga društva, da bi se te sv. maše za slovenske vojake korporativno udeležila. Zbirališče v cerkveni dvorani ob pol 9. uri zjutraj. Društva naj nastopijo s svojimi zastavami in regalijskimi.

Ker je ta dan postavljen praznik, ima vsakdo čas udeležiti se te sv. maše. Cenj. člani in članice društev naše K. S. K. J. in drugih podpornih Jednot! Pridite ta dan v obilnem številu v našo slovensko cerkev in pokazite s tem svojo vernost, spoštovanje in ljubezen do naših slovenskih članov-vojakov, ki so že padli za domovino in ki se še borijo v sedanji pravični vojni!

POZOR ČLANI JOLIETSKIH IN ROCKDALSKIH DRUŠTEV!

Vsled priporočila našega duhovnega vodje bodo imela letos na Spominski dan, dne 30. maja t. l. vsa društva iz Joliet in Rockdale, spadajoča h K. S. K. J. skupno sv. mašo ob 9. uri dop. v cerkvi sv. Jožefa. Sv. mašo bo daroval naš sobrat Rev. John Plevnik. Sv. maša se vrši za vse naše članove vojake, da bi jih Bog ahranil v kreposti, zdravju, moči in stanovitosti in da bi se vsi kmalo vrnili kot zmagovalci zopet v našo sredino.

Cenjeni sobratje in sestre jolietških in rockdalskih društev! Izkažite ta dan svoje spoštovanje do naših članov-vojakov, ki so se odzvali klicu domovine. Udeležite se na Spominski dan skupne društvene sv. maše v obilnem številu; ako se boste odzvali temu klicu, boste storili na ta način tudi svojo patriotsko dolžnost, na katero nas opominja članski predsednik Woodrow Wilson v svoji proklamaciji, priobčeni v slovenskem jeziku na prvi strani tega lista.

Društvo sv. Jožefa, št. 53 K. S. K. J. v Waukegan, Ill.

Članom našega društva se naznanja, da je bilo sklenjeno na redni mesečni seji dne 14. aprila 1918, da se naše društvo korporativno udeležijo sv. maše na "Decoration Day", katera se bodo brala za žive in mrtve članove-vojake naše dične K. S. K. J. Jednote. Tem potom uljudno vabim in prosim, da se vsi člani našega društva gotovo zberejo ob pol devetih dopoldne v šolski dvorani cd koder skupno z drugimi društvi odkorakamo v cerkev, to je v četrtek dne 30. maja.

Velikonočni čas se bliža h koncu, zato opozarjam vse one člane in članice, ki morebiti še niso opravili svoje velikonočne dolžnosti, da to čim preje store, ter oddajo spovedni listek tajniku; liste se bodo sprejemalo le do 26. maja, in ako bo kedo imel kake sitnosti ker ni lista do pravega časa oddal, naj posledice sam sebi pripiše.

S sobratskim pozdravom,
Matija Ivanetič, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 21, K. S. K. J. v Federal, Pa.

Tem potom se naznanja vsem članom zgoraj omenjenega društva, da se je na zadnji redni mesečni seji, ki se je vršila dne 14. aprila t. l. sklenilo, da se priredi veselice v počast 25-letnice društvenega obstanka. Ker je minule ravno 1. februarja tega leta 25 let, odkar je bilo naše društvo ustanovljeno, je torej to društvo eno prvih slovenskih društev, ki

je bilo ustanovljeno v državi Pensilvaniji, v mestu Glenshaw, dne 1. februarja 1893. In pozneje preneseno iz Glenshaw v mesto Federal, Pa. Druge podrobnosti o zgodovini našega društva mi niso poznane, ker nimam pri rokah kakih podatkov iz prejšnjih let, ko je bilo društvo ustanovljeno. One pa, kojim bi bila zgodovina društva bolj znana, ko so to društvo ustanovili, in ki bi vedeli povedati o zgodovini tega društva, pa se krije svobodna ameriška zemlja. Torej blag jim spomin! Ti blagi pokojni člani zaslužijo vso čast kot ustanovitelji našega društva, da se jih tudi mi spominjamo, posebno sedaj ob petindvajsetletnici društvenega obstanka, ker so bili začetni dobro ideji in pričeli orati ledino med Slovenci na polju društvenega delovanja.

Kakor sklenjeno na seji, se vrši veselica dn 22. junija, to je v soboto večer, v tukajšnji Slovenski dvorani. Veselica bo enostavno običajna, ne bode nikakih obhodov po naselbini z gđbo ali kaj sličnega, kakor je navada ob takih slavnostih. Prvič se taka prireditev skoraj ne izplača posebej v teh časih kot sedaj živimo, ko je vse tako drago, drugič se pa skoraj ne spodobi velike slavnosti sedaj, ko se nahajamo v vojni. Torej člani zgoraj omenjenega društva ste naproseni, da se zanesljivo te veselice udeležite v polnem številu, kar je najbolj mogoče.

Ker je ta veselica prva od leta 1913, ki jo bode društvo priredilo kot praznovanje 25-letnega obstanka našega društva, se tem potom tudi uljudno vabijo vsa sosedna bratska društva v naselbini, kakor tudi ona bratska društva izven naselbine, da bi se te naše veselice udeležila, ako je mogoče; ker v sličnem položaju je tudi naše društvo pripravljeno na enak način obisk vrniti.

Nadalje je bilo sklenjeno na seji, da oni člani, ki bi se morda veselice ne udeležili, morajo plačati en dolar v društveno blagajno.

Prosi se uljudno tudi one člane, ki so na potnih listih in se ne morejo te veselice udeležiti, da naj te vrstice pazno prečitajo, da bo vsak na jasnem, kadar bo dobil potni list in bo za ta dolar asesan, da se ne bode hudoval, da je vedno več za plačevati in tako dalje. Kot je vsakemu članu lahko znano, da bolezen in nesreča nikdar ne počivata, da je torej vedno dosti bolnikov in je treba tudi bolniško podporo tem bolnim članom plačevati, torej je treba gledati, da se denar-dobi na eden ali drugi način, da se torej stroški bolniške podpore pokrijejo. Nobeden rad ne plačuje doklad, najsi bo eno ali drugo stvar, pa kaj se hoče, kadar je treba bolniško podporo plačati, ali kake društvene stroške, če ni denarja v blagajni? Torej se naloži na vsakega člana posebni asessment v toliki meri, da se primanjkljaj ali kar je treba plačati, s tem asessmentom pokrije; je ni druge poti ali kakega izgovora. Kar je treba plačati, se mora plačati, to je vse. Te vrstice sem napisal zato, ker eni člani odlašajo, da je vedno preveč za plačevati, tisto pa ne vedo, da dandanes društva ali Jednote z malimi asessmenti ne morejo izhajati brez doklad in mislijo, da bodo za male asessmente dobili veliko podporo ali posmrtnino. Od strani društev ali Jednote pa ni več tako; tisti časi so minuli, ko so si Slovenci ustnavljali društva in Jednote z malimi asessmenti, ne bode jih nazaj nikdar več, zato bodo skrbela postave raznih držav. Nadalje opominjam vse one člane in članice, ki so na potnih listih, da naj mi pošljejo spovedne listke do 26. tega meseca, da bomo zamogel napraviti spovedno poročilo in isto poslati na duhovnega vodjo K. S. K. J. Kdor članov(ice) bi se pa temu protivil, da noče spovedi opraviti ali spovednih listkov meni poslati, in ako bode tak član ali članica zapadel(a) suspendaciji od strani duhovnega vodje K. S. K. J. pa jaz za take posledice ne bomo in nočem biti odgovoren, kakor tudi društvo ni odgovorno za take članice(ice). Torej je za take posledice odgovoren(a) le oni(a) član(ica), ki se noče pokoriti pravilom K. S. K. J. in nihče drugi.

S sobratskim pozdravom do vseh članov in članic K. S. K. J. Jednote
John Krek, tajnik.

Društvo sv. Vida št. 25 Cleveland, Ohio.

Iz urada tajnika društva sv. Vida št. 25 K. S. K. J. se naznanja članom gorimenoovanega društva sledeče:

"Na naši društveni seji dne 4. aprila t. l. je bilo sklenjeno, da se naše društvo korporativno udeležijo slavnosti blagoslovljenega zastave dr. sv. Antona Pad. C. K. of O. št. 138. Blagoslovljenje se bo vršilo v nedeljo dne 26. maja ob 3. uri popoldne v cerkvi fare sv. Vida.

Prošeni so vsi člani gorimenoovanega društva, da se te slavnosti polnoštevilno udeležijo. Zbirali se bomo v Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne in potem odkorakamo z drugimi društvi po določenem programu.

obratski pozdrav
Joseph Russ, tajnik.

Društvo Marije Device št. 33 Pittsburgh, Pa.

S tem se naznanja članom društva Marije Device št. 33 K. S. K. J., da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ker je ista polletna; ob enem imamo na dnevnem redu tudi dosti važnih stvari, katere morajo biti rešene.

Dalje naznanjam, da se vrši na tej seji pobiranje posebnega asessmenta za nabavo nove duštv. zastave, kakor je bilo to svoječasno sklenjeno.

Zaen prosim in opominjam članstvo našega društva da naj mi izročijo spovedne listke, ker je že zadnji čas in da ne bo nobene nepotrebnosti.

Tudi prosim člane, da naj mi prinesejo, ali kmalu dopošljejo izpisan in izrezen kupon, kakoršen je bil priobčen na prvi strani Glasika dne 8. maja t. l. Izpolnite svote za koliko ste kupili bondov Svobode I, II, in III. Izdaje, ter prinesite podpisan izrekz meni na sejo; treba bo namreč naznaniti gl. uradu K. S. K. J. za koliko dolarjev Liberty bondov so kupili člani vsakega društva.

K sklepu se apeliram in prosim one člane ozir. stariše, ki še nimajo svojih otrok zavarovanih pri Mladinskem oddelku K. S. K. J., da naj jih kmalo vpišejo ker ta oddelk je zelo koristen v vsakem v pogledu.

Bratski pozdrav članstvu K. S. K. J., posebno pa članstvu našega društva.

John Filipčič, tajnik.

Društvo sv. Alojzija št. 47. K. S. K. J. Chicago, Ill.

S tem naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da se vršijo prihodnje seje drugo soboto v mesecu in sicer v juniju, juliju, avgustu in septembru. Prihodnja seja bo torej dne 8. junija t. l. ob pol osmi uri zvečer v slovenski cerkveni dvorani in ne v nedeljo, kakor dosedaj. Izvolite si torej cenjeni člani našega društva to dobro zapomniti!

Dalje prosim vse one člane našega društva, ki še niste opravili velikonočne spovedi, da to kmalo opravite. In tisti, ki imate pri sebi še spovedne listke, da jih do 26. maja zanesljivo izročite in pošljete društvenemu tajniku. Kdor se ne bo ravnal po tem, naj si krivdo sam sebi pripiše.

Naše društvo je na svoji zadnji seji odobrilo dopis dr. "Zvon" št. 70 JSKJ. Sklenilo se je, da se dne 16. maja korporativno udeležimo njih slavnosti ali blagoslovljenja, nove društvene zastave. Mi se zbiramo ob 1:30 uri popoldne v cerkveni dvorani pod našo ameriško zastavo da se pokažemo da smo bratje med seboj pod to člansko zastavo. Pridite torej na to slavnost v obilnem številu!

S sobratskim pozdravom do vseh članov in članic našega društva in K. S. K. J.

John Kramarič, II. tajnik
2655 So. Kolin Ave, Chicago, Ill.
Opomba uredništva:—

Zadnji odstavek našega naznanila smo izpustili. Ali niste čitali našega prvega članka v št. 17. z dne 1. maja t. l.? V istem članku smo omenili, da vabil na veselice priredil dne 30. maja (Spominski dan) letos ne bomo priobčevali iz pieteti in nspoštovanja do naših pokojnih članov in članic, kojih se moramo ta dan spominjati. Upamo, da nam daste v tej zadevi prav.

Društvo sv. Ane št. 127, Waukegan, Ill.

Cenjene članice društva sv. Ane št. 127 v Waukeganu in North Chicago! Kakor veste, imamo sa-

de par dni časa, za opravitve svoje velikonočne dolžnosti ali spoved; zato opozarjam vse tiste, ki še niste oddale spovednih listkov, da to dolžnost izvršite najkasneje do 26. maja t. l. in da oddaste svoje listke društveni tajnici na prihodnji seji.

Pri tej priliki si štejem tudi v prijetno dolžnost, da se iskreno zahvalim vsem igralkam našega društva, ko ste tako izvrstno igralle dne 12. maja in se vam priporočam še sedaj za Vašo naklonjenost in pomoč kadar Vas bomo zopet potrebovali v enem, ali drugem slučaju.

S sosesrskim pozdravom
Katarina Mauser, tajnica.

Forest City, Pa.

Cenjeni gospod urednik:—

Tudi jaz sem se namenila napisati par vrstic v Vaš cenjeni list ker ravno ta mesec 17. maja 1918 obhajala naše društvo Sv. Ane št. 120 K. S. K. J., svojo desetletnico.

Dolga doba deset let, ali kako hitro so minila; veliko stvari b lahko pročala, ali vzel bi preveč prostora; zato bodem vse bolj in kratko omenila.

Naše društvo šteje sedaj 15 članice 137 od teh spada v K. S. K. J. 20 pa, ki so samo pri društvu za bolniško podporo; večina teh je še premladih, ker naše društvo sprejema članice že s 14 leti; to je vzrok, da še niso članice K. S. K. J. Naš Mladinski oddelk pršteje 30 članov. Res lepo število ali lahko bi bilo še veliko večje in tudi upam da v kratkem dobimo več novih članic.

Kar se pa tiče društvene blagajne je pa tudi na dobrem stališču. Kakor pri drugih društvih tako tudi pri nas ne počiva nesreča; v desetih letih je nam umrl 7 dobrih članic, zadnja od teh je umrla Mary Škerbec in sicer dne 9. maja 1918. Pokojna Mary Škerbec rojena Skodlar je bila doma iz vasi Breg, fara Borovnica na Notranjskem. V Ameriko je prišla pred nekako desetimi leti ter se je kmalu zatem poročila z vrlim mladencem John Škerbecom s katerim sta živel v miru in zadovoljnosti ter složno prenašala zakonski jarem dokler ni prišla neizprosna smrt in jih ločila.

Pred dobrim neseem dnij, ji ma je zbolel starejši sin John star že skoro 9 let in je po dolgi mučni bolezni umrl dne 2. maja 1918; to je bil smrtni udarec za pokojno Mary Škerbec; po tej žalosti in trpljenju jo je napadla huda in mučna bolezen pljučnice katera je trajala le 6 dni; ko je prišel Večni Sodnik ter ji odločil večni pokoj prevedena s v zakramenti za umirajoče je v Gospodu zaspala 9. maja 1918. al ravno osmi dan in ravno ob isti uri kot njen sin John. Pokojna zapuščala žalujočega soproga, štir sinove kateri najmlajši je star še le 6 mesecev, ter tudi že priletno mater, enega brata John Skodlar in dve sestri Mrs. John Prudič in Mrs. Ignatz Verbajš.

Pogreb se je vršil iz hiše zalo sti 12. maja 1918 pop. Da je bila Mrs. Škerbec priljubljena in spoštovana pri ljudeh, je pričal pogreb katerega se je polno število udeležilo Dr. Sv. Ane št. 120 K. S. K. J. z društveno zastavo ter zraven društva tudi mnogi drugih ljudi, ki so jo spremenili v večnemu počitku. Bodi ji lahke tuja zemlja!

Slovenske žene in dekleta! tu kaj je zopet dober vzgled, kolike koristi je žensko društvo; res nas je lepo število skupaj, ali koliko večje bi se lahko bilo, ker je še dosti žen in deklet, ki ne spajajo k nobenemu društvu; in do sti jih je zopet ki spadajo k raznim-moškim društvom.

Zato vabim vse one, da pridete in se združite z nami pod zastavo dr. Sv. Ane št. 120 K. S. K. J. več ko nas bode skupaj, tem lepši in sigurnejši nam bode napredek.

K sklepu pozdravljam vse članice K. S. K. J. širom Amerike ter jim želim mnogo napredka na društvenem polju.

Paulina Osolin, tajnica.

Bridgeport, O.

Ker ni bilo že dolgo nobenega poročila iz naše naselbine, sem se namenil nekoliko omeniti naše razmere. Kar se dela tiče, ga je dovolj, ker tukajšnji premožoro-vi delajo sedaj s polno paro, drugič ne dobimo počitka, če se pri-peti, da primanjkuje železniških vozov, pa že skrbje gotovi krogi za to, da se to malokdaj pripeti, ker premož je v sedanjem času jako važen faktor, zato se sedaj naša vlada trudi, da se tega črenag-

demanta-kolikor mogoče več spravi na dan, ker je tako rekoč gonilna sila vse industrije. Zaslužek še tudi ni prelah, ko bi bil ta zaslužek pred nekaj leti nazaj, bi se že kak-dolarček prihranil, v sedanjem času je pa dolar toliko vreden kot preje skoro "kvoder", zato o prihranku ni mnogo tpanje, seveda živimo v vojnih časih, ne moremo boljsega pričakovati, sploh se smemo srečne šteti, da se preživimo v miru pod našo zvezdnato zastavo, boljše se nam vse-kakor gđdi, kakor našim dragim v stari domovini, ki niso nikoli varni, kedaj jih kaka bomba ne zadene. Naši Slovenci se tega tudi zavedajo tukaj, ter so skoro vsi po svoji moči kupili tretje Vojno posojilo svobode, kar je častno za našo naselbino, ker s tem smo pokazali, da smo zvesti vladi, ki nas je sprejela za svoje sinove in rešila v sedanjem času morsikatega bridkih ur. Ponosni smemo biti, da smo deležni podpirati vlado, katera se bori za svetovno svobodoin da je to naša domovina, ki je še vselej dosegla svoj cilj, tako ga bo tudi sedaj, ker pravica mora zmagati prej ali slej, pa naj se kajzer še tako repenči in ropota, tudi njemu bo ura enkrat odbila. Zato rojaki le z vso močjo podpirajmo našo vlado, ki ima najplemenitejši namen, kar jih je kedaj še bilo za narode. Več naših rojakov tudi iz naše naselbine je že v stric Samovi službi; v kratkem jih bo poklicanih še več; vsi so nadušeni za našo zvezdnato zastavo; čast jim! Upam, da bodo vsi junaki, na katere bo stric Sam lahko ponosen in ves slovenski narod v Ameriki.

Da se v teh burnih časih nekoliko razvedrimo, je Dramatično društvo "Orel" priredilo dne 11. maja veseloigro, takozvano "Seljanovega Jožeta zakohsko izvlje-nje". Igralci so bili izvrstni. Martin Povše, ki se je vrnil nazaj iz mrzle Minnesote, je nadarjen igralec ter je v vlogi Jožeta povzročil mnogo smeha s svojim strahom pred ženo Jero; mnogo dela je imel z jabolčno potico, sploh je vršil svojo vlogo, da je boljše ni mogel.

Njegova žena Jera, Marija Potnik, je tudi pokazala, da je izvrstna igralka; pravi nastop ostre, hude žene, glasno, odločno govorjenje in obnašanje je bilo na pravem mestu, da je žela čurno pohvalo.

Pa še Jožetov tovariš Žane iz Ljubljane, Feliks Rosina, že samo njegov nastop je povzročil smeha lovov, ko je pa poročal o svojem potovanju po stari "kontri", ter Jožetu pomagal iz marsikatero zadrege, naposled jih je pa še dobil občinstvo v smehu in burni pohvali. Sploh so vsi igralci izvršili izvrstno svoje vloge. Dramatično društvo "Orel" je ponosno na vas; le tako naprej; želimo vas še večkrat videti na odru.

Vsa prireditve se je vršila v lepem redu; dvorana je bila polna občinstva, ki je bilo povsem zadovoljno. Ker je naše dramatično društvo sklenilo napraviti večji igralni oder, se nadejamo, da bomo imeli še priliko videti večje igre v naši naselbini, kar bo gotovo občinstvo zanimalo še v nadalje.

K sklepu uljudno pozdravljam vse zavedne rojake in rojakinje širom Amerike, posebno pa naše vrle fante v službi strija Sama.

Mihael Hočevar.

Willard, Wis.

Cenjeni sobrat urednik:—

Nedavno ste poročali v svojem listu, da so tukajšnji slovenski farmarji kupili za več tisoč dolarjev bondov Svobode (Third Liberty bonds).

Tukaj Vam pošljem imena onih domoljubnih in zavednih Slovencev iz naše naselbine in sicer so kupili te bonde sledeči:

John Zalar\$ 100.00
George Burčaj 50.00
Joe Česnik 50.00
Luka Gabrovec 50.00
Anton Trunkel 100.00
Anton Papeš 50.00
Peter Švigelj 50.00
Frank Zupane 50.00
Josip Tratar 50.00
Frank Bombač 50.00
Josip Pekolj 50.00
Niek Nemanich 50.00
Anton Šain 50.00
Math Bombač 50.00
Math Zupančič 50.00
Frank Govek 50.00
John Slovnik 50.00
Louis Koščak 50.00
Anton Zupančič 50.00

Brata Mukiš 100.00
Martin Kopalj 50.00
Martin Matkovič 50.00
Anton Kranc 100.00
Joe Horvat 50.00
Joe Godec 50.00
John Roder 50.00
Gregor Česnik 50.00
Valentin Platise 50.00
John Zaglozen 50.00
Frank Oman 50.00
John Bajuk 50.00
Anton Fortuna 50.00
E. Lajkovič 50.00
F. Boh 50.00
John Petkovšek 50.00
Joe Jelarčič 50.00
Jos Ule 50.00
John Kern 50.00
Vincenc Pozenel 50.00
John Luzavič 50.00
Frank Kokalj 50.00
John Snedec 50.00
Frank Perovšek 50.00
Joe Jordan 50.00
John Lukas 50.00
Mike Artaeh 50.00
Joe Bukovic 50.00
Maht Klemenčič 50.00
Brata Bizjak 50.00
Math Dergane 100.00
Frank Dergane 50.00
Frank Lekan 50.00
Anton Toloni 100.00
Frank Morgai 100.00
John Sterle 50.00
Fr. Čampa 50.00
Frank Francei 100.00
John Morgai 100.00
Frank Volk 50.00
Fr. Hribar 50.00
Joe Puhek 50.00
Anton Verhune 50.00
John Kaltinger 50.00
John Janežič 50.00
Frank Lesar 100.00
Frank Klančar 50.00
Anton Merkun 50.00
John Bergant 50.00
Joe Slemec 50.00
Joe Perme 50.00
Joe Perko 50.00
Frank Lunka 50.00

Skupaj \$ 4350.00

Ta seznam sem sestavil, kar je bilo najbolj v moji moči in se zahvalim vsem skupaj; moj trud bo pa že Bog poplačal; slišal sem precej hudih in grenkih besed, a vse to sem vzel za dobro, samo da sem dobil več podpisov za to Vojno posojilo.

Kar se tiče vremena je sedaj tukaj jako lepo in ugodno za farmarje. Krompirčka bomo letos že nekaj več posadili, da ga boste dobili tudi Vi g. urednik kako vrečo na zimo, pa tudi nekaj mesa vmes, ker tam v Vaši "Čik-Agi" je ta stvar zelo draga. (Prav gotovo.— Pa še kako draga! — Blagor se Vam! Pri Vas imate toliko mleka, da se lahko z njim umivate in stane baje samo 90 c sto funtov. Tukaj ga morajo pa naši mlekarji plačevati na debelo po \$215 sto funtov; mi pa po 12 in 13c kvart! Škoda, da je Willard, tako oddaljen! Op. ured.)

Ker nisem nič kaj prida dopisnik zato bom kmalu končal s temi vrsticami; Vam bo že gotovo zopet naš "Happy" kaj sporočil. Pa revež je sedaj tako "busy", da se nima časa čika zabasati v usta; kar nekoliko "mavte" počveklja in mu odleže.

Sobratski pozdrav do vsega članstva K. S. K. J.
box 12, Willard, Wis.

Aurora, Ill.

Cenjeni g. urednik:

Dolgo se že nismo oglasili iz naše prijazne naselbine; ker je naša naselbina, ni veliko novic, zato moramo pa malo čakati, in potrpeti, da se jih kaj nabere.

Najprvo Vam moram poročati žalostno vest, namreč umrla nam je članica, iz Mladinskega oddelka dršt: sv. Janeza Krstnika št. 11. K. S. K. J. Karolina Jeraj, v starosti 5. let 8 mesecev, in 6 dni, in je bila sprejeta v Mladinski oddelk dne 1. maja 1917; umrla je dne 21. aprila 1918, torej ravno 1. leto, to je prvi slučaj smrti pri našej mladini. Ker je bila pokojnica hči, Antona Jera ja, našega sobrata, dršt: sv. Janeza Krstnika št. 11. K. S. K. J. kot zelo naprednega člana zgoraj omenjenega društ. kateri je že veliko pripomogel k napredku istega, zato ga pa tudi sobratje niso pozabili v njegovi nesreči. Na seji, ki se je vršila dne 5. maja, so mi izrekli sožalje na tako težki izgubi svoje ljubljene, in se zahvalili med seboj \$8.00 za nagrobne vence.

Da pa ne boste rekli, da smo vedno žalostni, zato vam bom poročal nekaj bolj veselega. Dne 1. maja smo praznovali ženitova u dveh uglednih družin. Poroč'a

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS
Kapital \$150,000. Rezervni sklad \$360,000.

Izhaja vsako sredo.	
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Amerikah.	
Uredništvo in upravljanje: Chicago, Ill.	
1951 West 22nd Place	Telefon: Canal 2487.
Naročnine:	
Za člana, na leto.....	\$0.96
Za nečlane.....	1.50
Za inozemstvo.....	2.00
OFFICIAL ORGAN of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the UNITED STATES OF AMERICA	
Issued every Wednesday.	
Owned by the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union of the United States of America.	
OFFICE: CHICAGO, ILL.	
1951 West 22nd Place,	Phone: Canal 2487.
Subscription rate:	
For Members, per year.....	\$0.96
For Nonmembers.....	1.50
For Foreign Countries.....	2.00

Po prvem splošnem glasovanju.

Mesec marec in april 1918 bosta ostala v zgodovini naše K. S. K. J., vsled tega pomenljiva, ker se je ta čas vršilo prvo splošno glasovanje na podlagi ustave in pravil. Vsled tega se nam zdi umestno, da izpregovorimo nekaj besedi o tej važni točki in izrazimo svojo odkritosrečno sodbo z ozirom na pomen in končne uspehe tega glasovanja.

Splošno glasovanje pri kaki organizaciji je velevažnega pomena, ker daje vsakemu članu (ici) priliko, da se svobodno in pristočno izreče za to, ali ono točko, ali pa isto zavrže. Jednota, ki ima uvedeno splošno glasovanje, je slična kakšni republiki, kjer določuje postave ljudstvo na pop. 30. ma demokratični način. Splošno glasovanje je pri rešenih organizacijah upeljano tudi vsled tega, da se prihrani velike stroške izvanrednih konvencij, oziroma glavnih zborovanj. Jednote ki imajo pogosto splošna glasovanja, in bolj poredke konvencije si prihranijo s tem mnogo tisočakov v svojem stroškinem skladu.

Torej prvo naše splošno glasovanje je minilo. Sedaj se pa vprašamo: kak moralčen vpliv in učinek je to glasovanje naredilo v obče na naše članstvo? In kak končni uspeh se je z njim dosegel? — Naša odkrita in javna sodba v tej zadevi je sledeča:

Prič zanimanje za to glasovanje je bilo od strani članstva povsem nepovoljno. Vzemite le svinčnik v roke in računajte z nami.

Cela dva meseca od 1. marca do 30. aprila t. l. je imel sleherni član in članica naše Jednote lepo priliko, da bi oddal svoj glas, bodisi že pozitiven, ali negativen. Kako se je pa klicu in prošnji gl. tajnika članstvo s splošnim glasovanjem odzvalo? Vzemimo najprej društva v celoti. Od 133 društev, katere šteje sedaj K. S. K. J. je glasovalo samo 80 (63 moških in 17 ženskih društev, 53 (trijinpetdeset) krajevnih društev je pa lepo molčalo in ni izvršilo svoje uradne dolžnosti. Vzroka temu si nikakor ne moremo tolažiti, prilike in časa so imela vsa društva dovolj za splošno glasovanje, pa se vseeno niso hotela poslužiti istega. Siliti za kako stvar se v takih slučajih seveda ne sme in ne more, bodisi že kako veliko, ali pa malo društvo, ker igra pri tem glavno ulogo prosta volja. Vso čast in priznanje moramo dati onim 80 društvom, ki so se odzvala gl. odboru in so pravočasno poslala glasovnice gl. tajniku naše Jednote. S tem so pokazala, da se zanimajo za Jednotno poslovanje, življenje in napredek. O društvih, ki so pri tem glasovanju molčala, pa molčimo tudi mi. Morda nam ne bo potreba več delati take kritike pri prihodnjem splošnem glasovanju?

Sedaj pa vzmimo v poštev številke oddanih glasov v primeri s skupnim številom članstva. Največje število oddanih glasov (4102) dobimo pri resoluciji št. II. (Priklonitev Mladinskega oddelka h K. S. K. J.) Za to točko je glasovalo 3720 članov in članic, nasproti pa 382. Če pomislimo, da šteje naša Jednota sedaj 13,000 članov in članic sem tega glasovanja udeležila niti tretjina celokupnega članstva. 4102 članov in članic je glasovalo, okrog 9000 je pa lepo molčalo. Čemu? — Mi ne vemo. Radi bi pa izvedeli od tega ali onega društva pravi vzrok molčanja.

Druge važna stvar minulega splošnega glasovanja je uspeh, ali rezultat. Resolucija št. I. za popravek važne angleške besede v imenu naše Jednote je bila sprejeta z 834 glasovi večine; resolucija št. II. za uvedbo Mladinskega oddelka je prodrila z 984 glasovi večine; resolucija št. III. uvedba enakovrednosti je propadla z 411 glasovi manjšine. Natančno poročilo o tem glasovanju ste čitali na uradni ali 5. strani zadnje številke tega lista. Pri tej priliki si dovoljujemo opozarjati članstvo na malo tiskovno napako in sicer je v oni lestvici označeno društvo št. 78, da je dvakrat glasovalo. Druga označba pri društvu št. 78 (51, 1, 51, 1, 17, 35) velja kakor razvidno, samo za društvo št. 79; torej naj se upošteva pri št. 78 samo prvo označbo, ali prazno vrsto.

Da bo I. in II. resolucija sigurno sprejeta, bi stavili 100 proti 1. Pomen in razloga iste nam je gl. tajnik dovolj jasno razložil v "Glasilu", tako tudi na vsaki posamezni glasovnici. Le za III. resolucijo smo bili pa v dvomu.

Od več strani se je obsojalo urednika "Glasila" K. S. K. Jednote, čemu se je tako potoevalo za žensko volilno pravico, bodisi že na minuli konvenciji, kot delegat nekega ženskega društva in kasneje. Odgovor na ta obojstranski naj bo kratak: Mislimo s tem samo na napredek in na korist naše podp. organizacije na način, da bi ženska krajevna društva delala s podvojeno močjo za pridobitev novih članic, če bi bila povsem enakopravna. Ali varali smo se. Prav radi tega hočemo pa danes izpregovoriti zadnjo besedo o ženski enakovrednosti in sicer sledeče:

Ko je stopilo splošno glasovanje pred članstvo, smo čitali samo 2 dopisa od ženskih krajev. Agitacija za to točko je bila popolnoma mrtva; preje so ženske moledovale: Dajte nam enakopravnost, ko je pa pšenica evla, so pa molčale. In še več! Le poslušajte!

Pri naši Jednoti je sedaj 31 ženskih krajevnih društev z 2123 članicami (po stanju z dne 12.1.1917) Od teh 31 ženskih društev se je vdeležilo glasovanja samo 17 društev, 14 (štirimajst) pa prav popolnoma nič, 17 ženskih krajev. društev je oddalo 646 glasov za žensko enakopravnost, 52 glasov pa proti. Ja, če že ženske same glasujejo proti svoji enakovrednosti, in če že ženska društva sploh niso hotela glasovati za to točko, kako zamorete sploh kaj ugodnega pričakovati od moških krajevnih društev? Če bi se bilo vdeležilo tega glasovanja še preostalih 14 društev, ki tvorijo skupno število 1101 članico, pa bi bila gotovo zmaga tudi o tej resoluciji. Da niso ženske glasovale za to točko, je menda znamenje, da se ne zanimajo za svojo enakopravnost pri K. S. K. J. Sedaj, po toči zvoniti je pa prepozno. Nikedar več ne bodo imele naše sestre tako lepe prilike za dosego zaželjene točke, kakoršna se jim je nudila baš letos meseca marca in aprila. Baš to glasovanje bo navdalo tudi delegate prihodnje konvencije, da ne bodo hoteli več gubiti časa z debatanjem o uvedbi ženske enakovrednosti. To je naša odkrita sodba, kot sodba bivšega zagovornika ženske enakopravnosti. Pisati in sedaj govoriti več o tem, bi bilo prazno metanje, bobu ob sten.

Da ne bodo na prihodnji (jubilejni) naši konvenciji zastopane tudi delegatkinje so si cenj. sosedre same krive, ker se jim je sedaj ženaka enakopravnost takorekoče na krožniku ponujala, pa iste niso marale. Pa brez vsake zamere!

Pristopajte h K. S. K. J.!

Večkrat se pripeti, da ta ali oni član nagovarja kakega izmed svojih oženjenih prijateljev za pristop v društvo. Marsikdo dobi na ta poziv sledeči odgovor.

"O, le molči! Joz naredim boljše, če nosim denar v banko; banka je najboljša Jednota!"

Ako ima dotični prijatelj v resnici namen nalagati svoj denar v banko, da bo spravil skupaj gotovo svoto za svojo družino v slučaju njegove smrti, dajmo malo pomisliti, če ima prav, ali ne?

Ako bi oni rojak pristopil k društvu in Jednoti, bi bila njegova družina takoj zaščitena in sicer za znesek, za katerega se je zavaroval, recimo \$1000. — Če bi pa dotičnik položil v banko \$5. — \$10. — kot začetno glavnic, bi dobila njegova družina le toliko denarja od banke, kolikor je uloženega.

Recimo, da bi se rad kak mož star 30 let zavaroval pri Jednoti za \$1000. — Pri tem si pa premisli in nosi raje sleherni teden \$1.00 v banko, namesto \$1.50 za asessment pri društvu na mesec.

Sedaj pa, dobro premislimo 6 nastopnih razlogov in vprašanj:

1) Ali se bo držal oni rojak, da bo nosil teden 20 let redno vsak teden po \$1.50 na banko? neoziraje se na obresti, katere lahko potegne.

2) Kdo mu je porok, da bo živel še 20 let, da bi lahko denar tako nalagal?

3) Če umre n. pr. dotičnik že čez 5 let; koliko bo dobila njegova družina iz banke in koliko ji bo ostalo, ko bo plačala vse pogrebne stroške?

4) Ali je imel morda že od prej kaj denarja naloženega v banki? Ali je nosil redno vsak teden vlogo na banko?

Ali je morda kaj denarja med letom dvignil, ker je bil v denarni zadregi?

5) Ali veste za 10 takih vlagateljev, ki so redno vsak teden nosili denar na obresti in ga pustili v banki nedotaknjeneja za dobo 20 let?

6) Ali veste za več slučajev smrti naših rojakov, ki so pristopili k Jednoti in so dobile njih družine izplačano posmrtnino \$1000.00 že po preteku nekaj tednov in mesecev po pristopu?

Ako ima kdo denar vedno na razpolago v banki ga lahko potroši za to, ali drugo stvar, kdor pa želi in gleda za odpomok družine po svoji smrti, ta pa pristopi h kaki podporni organizaciji. Pri tem ima vsak oče prosto izbrati med sabo in svojo družino, med sebičnostjo in ljubeznijo do družine.

V obče je pa dosti slučajev, da bi lahko ta ali drugi mož, zdrav, s stalnim delom in lepim zaslužkom imel lahko denarne vloge na banki, poleg tega pa še certifikat K. S. K. J. Ako bi mu bilo na izbero eno ali drugo, je veliko boljše način zavarovanje pri Jednoti, kakor pa zavarovanje potom hranjevanja.

Rojaki in rojakinje pristopajte torej h K. S. K. J. ki je tekmo svojega 24 letnega obstanja že izplačala nad \$1,360.000 skupne podpore!

Odgovorite nam!

Vsem ameriškim slovenskim svobodomislemcem in brezvercem stavimo zopet danes sledeča vprašanja z uljudno prošnjo, da nam na ista odgovorite:

1) Ali ste čitali zadnjo važno proklamacijo našega spoštovanega in vernega predsednika Woodrow Wilsona v kateri je določil dan 30. maja kot postavni praznik "Memorial Day" (Spominski dan.)?

2) Ali se Vam zdi kaj čudno, da sam predsednik Wilson v imenu kongresa in senata javno pred vsem ameriškim ljudstvom priznava Boga; Vi ga pa vedno zanikavate? Kdo je več? Vi, ali predsednik, s' senatsko in kongresno zbornico vred?

3) Ali boste še nadalje trosili krivo vero med naše verno ameriško slovensko ljudstvo?

4) Ali boste v svojih raznih "naprednih?" listih napadli predsednika Wilsona, da si upa nazvlic nankom in Vašemu prepričanju javno pripoznavati Vsemogočnega Boga?

5) Ali Vas ni sram, da ravirate v nesoglasju in v nasprotstvu z idejami in načeli samega predsednika Združenih držav?

6) Ali Vam je znano, da se strinja s to predsednikovo proklamacijo 435 poslancev kongresne zbornice in 96 senatorjev Združenih držav?

7) Ali so vsi ti, od ameriškega ljudstva (110 milijonov) izvoljeni možje bedaki, ker s predsednikom vredi pripoznavaju božje Bitje — Vi pa ne?

8) Kako se boste Vi, kot navidezni patrijotje odzvali letos predsednikovemu klicu, ali kje se boste letos Vi spominjali naših slovenskih vojakov, ki so v ameriški armadi? (Za baro, ali pri opicah?)

Če imate pravo korajžje in pogum in če je naredila ta proklamacija na Vas nepovoljen utis — pa sestavite oster protest in ga pokljite na pristojno mesto v Washington; videli boste, kaj se Vam bo zgodilo.

Vse mijavkanje in pisarenje naših slovenskih svobodomislemcev je direktno v protislovju z ustavo Združenih držav, direktno nasprotje načelom našega predsednika, kongresa in senata, ako upoštevamo gori omenjeno proklamacijo. Predsednik Wilson sam, Vam je zamašil usta in povedal nekaj, česar si mu Vi nikakor ne upate oporekati.

Torej, na dan z besedo, če imate pogum!

Slovenec v Ameriki.

Kakor je našim rojakom znano, je vladni departement v Washingtonu povabil nedavno zastopnike vseh narodnosti v Ameriki na skupno konferenco, katere sem se tudi jaz udeležil. Zastopane so bile vse narodnosti, kakor Čehi, Slovaki, Poljaki, Rusi, Hrvati, Sloveni, itd.

Na tej konferenci se je o marsičem razmotrivalo in vsak zastopnik je imel čast, izpregovoriti par besed s predsednikom Wilsonom in z državnim zakladničarjem McAdoojem.

Na prošnjo teh dveh mož smo obljubili vsi lojalnost, da bomo podpirali naši vlado z vsemi sredstvi do končne zmage demokracije.

V imenu Slovencev sem svečano obljubil, da ne bo naš narod v tem oziru zaostal. Ker pa obljuba dolga dela in da bi se ne zgodilo kaj takega, kar bi bilo zelo neznačajno, pa tudi sramotno za naš narod, hočemo na vsak način pokazati naši vladi, da hočemo dano besedo obljube tudi v resnici izpolniti.

Sedaj, cenjeni rojaki, je toraj čas, da se izkažemo naši novi domovini požrtvovalne in lojalne. Skupno in složno nastopimo; delujmo po naših skromnih močeh ter pokažimo vene patriotizma naši novi domovini na oltar.

Marsikateri izmed vas živi že več desetletij s svojo družino v novi domovini ter ste se dovolj prepričali, kakšno življenje vam je dala ameriška država na razpolago. Da je boljše živeti pod demokracijo, vam je dovolj jasno, kajti marsikdo je odpotoval z lepim prihrankom "črez lužo", pa je tudi kaj hitro zopet nazaj priromal, ker je spoznal, da ni tam zanj nobenega prostora.

Ne smete misliti, da je Amerika že od nekdaj imela demokratičen sistem na razpolago, temveč se so morali naši predniki zanj kravo boriti, in le njim gre čast in zasluga za ta dragoceni sad, katerega mi danes uživamo. Vsakega izmed vas je tedaj dolžnost, da spoštujete našo vlado in jo podpirate v strahoviti borbi proti združeni hunske družali, katere

boče z vso silo uničiti prostost celega sveta.

Moja misel je bila že nekdaj ta, da naj bi se v skupnem združenju vseh Slovencev delovalo pod gotovim imenom in doprinalo požrtvovalnost domovini na oltar.

V ta namen smo osnovali v Pittsburghu dne 28. aprila "Slovensko Amerikansko Patriotično Zvezo", ki nima nikakega stika s katero drugo organizacijo ali nasprotstvo do katere druge. Njen namen je edino organizirati pod gotovim imenom vse Slovence brez razlike, naj si bode demokrat, republikanec, socialist ali kdorkoli, da pokažemo tako svoj patriotizem napram Zdr. državam.

Druga naloga te Zveze naj bi bila, nabirati pri društvih ali zunaj društev imena dotičnih Slovencev, ki so kupili Liberty bonde in zlasti Vojnovarčevalne znamke (W. S. S.).

Za centralni odbor so bili izvoljeni predsednik, tajnik in zapisnikar, kot podpredsednika pa izvoli vsako društvo zase, ki bo poročal o delovanju društva centralnemu odboru.

Centralni odbor si oskrbi knjige, kot "Zlato knjigo ameriških patriotičnih Slovencev", v katero se bodo zabeležili vsi oni, ki kupijo najmanj eno vojnovarčevalno znamko. Ta knjiga bo za nas Slovence zelo velike važnosti, posebno kadar bomo potrebovali kakše pomoči od Uncle Sama.

Čas je že blizu, ko bomo prosili take pomoči, in edino tako delo, kakoršno smo sedaj započeli, bo imelo vspeh pri vladi, da se nam naša prošnja ne odbije.

Kakor vidim, delujejo nekatere Jednote že približno v tem smislu; to je zelo lepo, ali še bolj bi bilo, da bi se osnovala take zveze po vseh drugih mestih po celi Ameriki pod enakim imenom, kakor smo započeli tu v zapadni Pennsylvaniji. Vsled tega priporočam, da naj bi se v vsakem mestu, kjer se nahajajo Slovenci, ustanovila Slovenska Ameriška Patriotična Zveza. Izvolijo naj si odbor, kakor jim bolj ugaja. Pod enim imenom vsespovod bo imelo veliko več vpliva, kot pa pod raznimi imeni.

Kedor želi več pojasnil glede te Zveze, naj se obrne na podpisanege ter naj istotako pazi na razne podatke v slovenskih listih.

Na noge toraj, Slovenci! Ne zamudite te prilike ter ne odlašajte niti ene minute več.

Dr. Josip Grahek.

Chairman of Slovenian War S. Stamps, 843 E. Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Nemška grozodejstva na Litvanskem.

Minuli teden je bil priobčen v nekem velikem čehiškem dnevniku zelo zanimiv opis, kako so kajzerjevi razbojnik postopali z ubogim ljudstvom na Litvanskem za časa sedanje vojne. Dotični opis je izšel izpod peresa nekega Litvina, ki je živel 28 let v Združenih državah in se je podal v januarju 1914 v svojo rojstno domovino na Litvinsko. Kmalu po izbruhu vojne je zbežal v Rusijo, zatem se pa vrnil zopet nazaj v Ameriko, ker je bil naturaliziran državljan.

O pretresljivih dogodkih, katere je videl dotični pisatelj na svoja lastna očesa piše sledeče:

"Naša domovina je v vojni, to dobro znamo; ne umejemo pa, s komu smo v vojni in kdo je naš sovražnik?"

Žal mi je, da moram povdarjati da v obče ameriško ljudstvo še ne ve, s kake vrste ljudstvom se bomo z demokracijo.

Vi pravite, da se bojujemo z Nemci? Da, ali pa veste, kako surov, neolikan in krut je ta narod? Čitali ste morda poprej o Nemcih, da stoje leti na visoki stopnji izobrazbe in kulture; ko boste pa prečitali to moje resnično poročilo o nemški "kulturi," boste kmalu spoznali, da so Nemci bolj divji, grozni in surovi kot nekdanji Huni.

Prav in umestno je, da umevamo, s komu smo vojni in sicer radi tega, da se bolj pripravljamo za protibrambo. Kdor ima jasne pojme in dokaze o današnji nemški kulturi, ta ne bo imel več kakih mirovnih pomislekov, ta ne bo več držal z Nemčijo ter njenimi zavezniki, kajti pri tem si bo predstavljaj, kake posledice bi morali vsi mi trpeti, če bi ostala

sedanji vojni Nemčija zmagovalka.

Na istočni fronti se prostira gotovo vsem znano ozemlje Litvinske, ki je sedaj popolnoma v hunske oblasti in v hunske (nemške) krempljih. Litvanska je za nesrečno Belgijo in Srbijo tudi mnogo skusila, kaj je pravzaprav nemška kultura.

Ko so Nemci napadli Litvansko pokrajino, so zaplenili in odnesli vse s sabo, kar je bilo kaj vrednega. Česar niso zamogli vzeti (pohištvo, slike, knjige i. t. d.) so pa uničili in sežgali. Nemci so opustošili in požgali hiše, trpinčili in morili nedolžne ondote prebivalce in sicer na tako grozne načine, da presega njih grozodejstva celo barbare, živeče v enajstem stoletju. Pred vsem pa hočem za danes opisati, kaj so počeli nemški vojaki z litvanskimi dekleti in ženami.

Sam sem videl na svoje lastne oči, kako so nemški vojaki lovili mlade litvanske deklice v starosti od 14—18 let; kako so jih slačili do nagega javno na cesti, kako so jih zlorabljali, potem pa umorili. Ko se je mudila na Litvanskem misija Ameriških-litvanskih delegatov, so le tem pripovedovale obupane in žalostne litvanske žene, kako je nemško vojaštvo mučilo njih hčere. Nič niso pomagale prošnje in solze za usmiljenje. Nekatere litvinske matere so poklekale pred nemške vojake in jim poljubovale roke prosiče jih, da naj prizanešajo njihovim nedolžnim hčeram.

A usesa teh hunske kulturonošcev so ostala gluha; nič se niso hoteli ozirati na solze in mile prošnje. Barbari vojaki so iztrgali deklice s silo iz rok starišev, jih zlorabili potem pa v vprico njih umorili. Seveda je to kruto in zverinsko početje nemškega vojaštva do skrajne sile razburilo srca očetov in bratov umorjenih deklic; ko so jim hoteli priskočiti na pomoč, so nemški vojaki še očete in mlade brate nesrečnih žrtvobesili na bližnja drevesa. Nemški vojaki so dosti nosečih žensk posilili in končno obesili; male otročice so trgali iz materinih naročij in metali z glavo naprej ob tla in stene.

Blizu Suvalki-j, smo našli v zapuščenih zakopih 14 umorjenih deklet v starosti od 14 do 20 let; na drugi strani brega reke Dabisa, smo pa našli 10 mladih žrtv nemške pohotnosti.

Delavci, ki so bili primorati kopati varnostne jarke za Nemece so nam kasneje pripovedovali, da so te deklice nemški vojaki s silo odvedli za rabo častnikov, kasneje so jih pa dobili še nemški podivjani vojaki v svojo pest.

To je "kultura", katero so zanesli Nemci v opustošeno Litvanijo.

Nek litvanski pisatelj pripoveduje o bednem položaju litvanskega prebivalstva na sledeči način: Revščina in beda našega nesrečnega ljudstva je nepopisna. Nihče si ne more predstavljati s kako velikimi duševnimi in telesni mi borbami se borimo; mnogo jih je že znorelo, ali umrlo od ran. Mnogo jih je izvršilo tudi že samomore, da so poskakali v gore, če hiše ali v vodo, ker niso zamogli svojim nesrečnim sorodnikom pomagati. Predstavljajte si njih nesrečni položaj in borbo, ko jih kličejo sestre in žene na pomoč tik pred smrtjo. — Med tem pa pojejo v bližini sovražni topovi pesem nemške kulture in razdejavanja. Ali bi zamogli Vi prestajati tako srčno gorje?

Še pozna stoletja po končani vojni bode ostala nemška kultura XX. stoletja zapisana s krvavimi črkami v svetovni zgodovini. — Zatorej pa nastopimo z združenimi močmi, da primerno kaznujemo nemškega kajzerja in njegove krvoločne hlapec.

IVERI.

Uči se modrosti in pridnosti od majhne mravlje, pa ti ne bo potreba nadlegovati bogatega strica.

Zlato s katerim ravna zobo-zdravniki je vedno dražje kot zlato.

Kdor se potaplja na dno razveseljevanja, prinaša na površje več blata, kot pa biserov.

Nežnost in uljudnost je povsod umestna. Vendar iste ne dobite pri mesarju na vago.

Malim dečkom se kaj rada pripeti kaka neprimika, predno zapoje šolski zvonec.

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: JOLIET, ILL.
Telefon 1048

od ustanovitve do 1. maja 1918 skupna izplačana podpora
\$1,369,010.32

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: Paul Schneller, 6313 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. Podpredsednik: Joseph Sitar, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
II. Podpredsednik: Math Jernan, 321 Palm St., Pueblo, Colo.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Francis J. Azebe, 620-10 St., Waukegan, Ill.
Pooblaščenec: Ralph F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Josip Dunda, 704 North Raynor Ave., Joliet, Ill.
Martin Nemanich, 1900 W. 22 St., Chicago, Ill.
Math Kostainsek, 302 N. 3rd Ave. West, Virginia, Minn.
John Mravintz, 1107 Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.
Frank Francić, 420 — 4 Ave., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:

Mihail J. Kraker, 614 E. 3rd St., Anaconda, Mont.
Geo. Flajnik, 4413 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Anton Gregorich, 2112 W. 23rd St., Chicago, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Anton Burger, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Joseph Russ, 6517 Bonna Ave., N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Plemel, Rock Springs, Wyo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Telefon Canal 2487.
Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na: "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

URADNO NAZGANILO.

Večkrat dobim poročilo, da se je vrnil od vojakov eden ali drugi izmed naših članov. Po pregledu imenika, v katerem so označeni člani-vojaki, pronačim, da veliko takih članov ni bilo naznanjenih od strani društva, da so bili poklicani v vojaško službo. Iz tega sklepam, da je še veliko število članov Jednote v vojaški službi, kojih imena niso bila naznanjena na glavni urad. Radi tega se uradnim potom prosim in opozarja vse društvene tajnike, ki do danes še niso naznanili imena onih članov, ki so v dejanski službi, da to kmalu storijo. Vsakteremu je znano, da člani-vojaki ne plačajo poškodninskega asesmenta, ter vsled tega tudi niso opravičeni do operacijskih in poškodninskih podpor. Vsled tega je neobhodno potrebno, da se zna za vse člane, ki so v vojaški službi, da je mogoče za nje odšteti poškodninski asesment. Nikakor ni dovolj, da samo društvo zna za člane, ki so pri vojakih, marveč treba je in na vsak način mora tudi glavni urad Jednote znati o tem. In ker se od dne do dne kliče vojake pod zastavo, in ker je med temi tudi marsikateri član K. S. K. Jednote, zaradi tega je potreba, da društveni tajniki takoj naznanijo ime vsakega člana, ki je poklican v vojaški stan. Društva, ki ne bodo tega storila, naj posledice sama sebi pripišejo. Cenjeni tajniki prosim, vpoštevajte to!

Z bratskim pozdravom sem udani Vam

JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

Glavni urad 17. maja 1918.

V pojasnilo.

New York, N. Y.

Ej, to je bilo jezice pri takozvanih nedolžnih angelčkih, ki so zakrivali znano suspendacijo društva Sv. Frančiška Seraf. št. 46, ko je bilo to društvo nazaj v Jednoto sprejeto in sicer ne da bi te pohlevne stvarce za to kaj vprašali. To in pa še pojasnilo glavnega tajnika v Glasilu jih je silno v rahlo čuteča in nad vse dobro srčeca globoko zadelo. Pa tako velikodušni so bili ti Jožeti, Tončeki in Andrejčki, da še celo tožiti niso hoteli Jednote, ko so bili suspendani, kar bi pač popolnoma lahko storili, če bi smeli napraviti društveni denar, s katerim so bili namenjeni tožiti in pa ko bi dobili odvetnika. Pa kaj, ko so odvetniki tako neolinkani, da še tožbe nobenemu sprejeti ni hotel.

Rad bi slovenski javnosti pojasnil, kako ljubeče sree imajo ti bivši Frančiškoveci do svojih sbratov trpinov, v prvi vrsti pa "naš dični starosta", ki je baje v obče priljubljen (pri bivših avstrijskih konzulih in "matrozih" iz Marthe Washington).

Ta odlični in v obče priljubljeni gospod si je nadel nalogo maščevati se, krvavo maščevati nad vsemi društvi v New Yorku, ki so v katoliških Jednotah. Tako je tožil zavarovalnemu komisariju države New York, da je bilo društvo sv. Frančiška samo za to suspendano, ker ni hotelo sprejemati novih članov. Vkljub temu je pa društvo še potem, ko je bila zadeva glede Rev. Snoja že odklonjena, sprejemalo nove člane. Dalje je ta odlični in v obče priljubljeni gospod tudi sklenil maščevanje. Maščevanje je sladko! Tožil je namreč na policijo, da so pri društvu sv. Jožefa v Brooklynu sami sovražni tujei, ki so nevarni državi in revolucionarji. Tles so poslali od policije dva detektiva na društveni prostor, ko je imelo društvo ravno sejo. Prepričala sta se, da je pri društvu sv. Jožefa polovica članov državljanov in vsi pa imajo že prve papirje, ki bodo tudi dobili druge, kadar bo to mogoče. Vsi člani pa

imajo "Liberty bonde" in torej niso sovražni tujei, kakor jih je "starosta" newyorške naselbine zatožil. Slovenska javnost naj po tem sklepa, kakšnih sredstev se poslužujejo nekateri bivši člani dr. sv. Frančiška v svoje grde in škodoželjne namene.

Sedaj pa še eno vprašanje bivšemu predsedniku dr. sv. Frančiška: Odgovorite nam, kdo je sovražni tujec, — ali mirni člani društva sv. Jožefa, ali tisti gospod, ki je na neki veselici dne 24. novembra 1914 v Arlington dvorani hvalil na vso moč kajzerja in Nemce, Jugoslovane pa psoval s "Schweinehirten" in to v pričo (je že vedel zakaj) avstrijskega konzularnega uradnika, da se je temu gospodu že samemu grdo zdelo? Kdo je sovražni tujec, ali tisti, ki so na neki slavni zastupili dvorano, ko so bili navzoči mornarji parnika Austro-Americana, ali tisti nestidni človek, ki je te povabil in pil z njimi bratovščino; nad mirnimi Slovenci je pa kričal: "pr. . . . i kmet, zabiti!"

Čudno je pa to, da imajo nekateri ljudje, ki se povišujejo nad druge, tako malo značaja, in časti v sebi, da se sedaj, pehajo za "Schweinehirte", kakor so naš dični in v obče priljubljeni starosta blagovolili nazivati naše brate Srbe. Kaj se ščitile sedaj v Jugoslovansko Matice, torej med ljudi, ki so po vašem mnenju, svinjski pastirji? In ti vas naj kot reprezentanta Slovencev trpe v svoji sredi? Čudno, da se more dobiti še tako nesramen človek, ki bi bil rad vse skupaj — avstrijak in pa član Jugoslovanske Matice ob enem.

Slovenski javnosti pa bodi s tem pojasnjeno, kako ljudje so pisali in oglašali laži v "Glas Naroda" proti naši slavni K. S. K. Jednoti.

Član K. S. K. Jednote.

Čas, potrpežljivost in marljivost vse premagajo. K tej zmagi pa pripomore tudi dosti debela denarnica.

While someone gives his Life — what are you giving? — think a minute

Denar in njegova vrednost okoli Škofje Loke v minulih stoletjih.

Ako se ozremo za dve stoletji nazaj, vidimo, da so imeli prebivalci loškega okraja deloma drugačen denar, kakor dandanes. Tudi se ni ujela cena s sedanjo. V obče je bil v rabi denar deželne ali kranjske veljave. Razne gosposke, kakor deželna vlada in loško gospodstvo, pa so navadno računale z denarjem državne ali nemške veljave. Kar se dostale vrednosti denarja nemške in kranjske veljave, bila je cena nemškemu goldinarju nekoliko večja nego kranjskemu. Zato se ni čuditi, ako so zahtevale gosposke od svojih podložnikov, da so jim plačevali davek v denarju državne veljave.

Najnavadnejši denar okoli leta 1700. je bil goldinar ali 1 funt penzov. Goldinar je imel 60 krajcarjev, krajeer je imel vsaj takrat po loškem okraju 3 penze, penze pa dva vinarja. Razven teh novcev so še razločevali reparje, groše in šilinge. Šiling je imel 30 penzov ali 10 kr., groš 3 kr. in repar 4 kr.

Jako obični so bili raznovrstni cekini ali dukati. Zgodovinski vi-ri tistega časa postotkar omenja-jo ogrskih cekinov, cekinov v zlatu, in cekinov v denarjih. Vrednost imenovanih cekinov je bila po 80 kr. deželne veljave. Dalje so bili po loškem gospodstvu jako razširjeni beneški cekini in cekini "in specie". Jeden beneški cekin je veljal 1641. leta 3 gld. 33 kr. Še dražji so bili cekini "in specie", ker se je leta 1713. dobilo za jednega 4 gld. 23 kr. nemške veljave. Leta 1740 se omenja-jo novi in zlati cekini. Nov cekin je veljal 3 gld. 46 in dve tretjini kr. zlat cekin pa 3 gld. pa 33 eno tretjino kr. Zgodovinska listina z dne 28. svečana leta 1584. navaja tudi jednotere zlate cekine, dvocekinde in križaste cekine.

Izmed srebrnega denarja je bila jako razširjena med ljudstvom beneška srebrna krona, katera je veljala leta 1633. po Gorenjskem 2 gld. in 6 kr., v Freisingu na Bavarskem pa 1 gld. in 30 kr. Beneška srebrna krona je imela 10 librov, libra pa 20 soldov. Dva krajezarja deželne veljave sta znašala leta 1706 tri črne solde ali kvatrine, jedna libra pa 13 in tri desetinke krajezarja. Po loškem okraju je bilo v rabi dosti beneškega drobiža. Zato se je leta 1723. razglasilo, da so prepovedani po vsem Kranjskem beneški kvatrini, soldi, beciin penzi.

Razven srebrne krone so bile okoli leta 1583. v prometu jednoterne zlate krone in polkrone. Tu in tam se omenjajo nemški ali državni dolarji, izmed katerih je bil jeden okoli 1702. leta vreden 1 gld. 46 kr. in 2 penze.

Ako primerjamo vrednost denarja deželne veljave vrednosti denarja nemške veljave, dobimo, da je imel 1. gl. nemške veljave 1 gld. 11 kr., in eno tretjino penze deželne veljave, 1 gl. kranjske veljave pa 50 kr. 1 in sedem osmink nemške veljave.

Da spoznamo pravo vrednost raznega denarja, treba je vedeti, koliko se je moglo za kako vsoto dobiti tega ali drugega blaga.

Bokal vina je po loškem okraju veljal 1639. leta 10 kr., 1711. leta 16 kr., 1727. leta pa 13 in eno tretjino krajezarja; le za bokal starega vipaveca je bilo treba plačati tega leta 16 kr. Umeje se, da so bila tuja, žlahtna vina dražja, nego domača, navadna. Bokal španskega vina je veljal 4 libre.

Funt slanin je stal 1711. leta 17 kr., leto pozneje 16 kr., leta 1723. pa 10 kr. — Meso je bilo leta 1706, jako ceneno. Loški mestni sodnik Homan je dal razglasiti, da se prodaja funt po 2 kr. deželne veljave. Pozneje se je podražilo. Leta 1768, je ukazalo okrožno glavarstvo za Gorenjsko, da velja funt mesa 6 kr. ne pa 6 in pol krajezarja, kakor so želeli loški mesarji in mestno svetvalstvo.

Vojaki, ki so bili leta 1645, raneščeni v Loko, dobivali so polovico svoje plače v novcih, drugo polovico pa v blagu. Vojak prostak je dobival na dan po 6 kr. in 2 penze v gotovini; za drugih 6 kr. in 2 penze so mu pa dajali po 1 funt mesa, 2 funta kruha in 1 četrt vina.

Kar se tiče vrednosti žita, veljala je 1640. leta polovica pšenice 30 kr., polovica soršice 28

Za funt ovsa je bilo treba 1727 leta plačevati 40 kr., pet let pozneje 48 kr. in 1740. leta le 32 kr. — Kar se tiče smodnika, prodajali so 1727. leta funt po 30 kr., pet let pozneje pa le po 28 kr. — Funt lanenega olja je veljal 1727. leta 13 in eno tretjino kr., funt 1702. leta 38. kr., v nastopnih dveh letih pa po 40 kr. — Cena jednemu lotu rdeče svilje je bila 1732 leta 8 grošev.

Za pot Dovjega na Gorenjskem v Škofjo Loko se je plačevalo sodnim pričam po 20 kr., z Dovjega v Ljubljano pa po 40 kr. Za mašo je dobival duhovnik navadno po 30 kr., in za liber je hodil poljanski kapelan maševat v Črnogrob.

Tem vsotam so bile primerne plače raznih uradnikov brizinskega škofa. Loški glavar je leta 1639, dobival na leto 133 gld. in 20 kr., sodni pisar 30 gld., solitator 18 gld., graščinska stražnika po 13 gld. in vratar 12 gld. Razven teh plač so dobivali našteti uradniki in služabniki nekatere malenkosti tudi v blagu. Umeje se, da so prodajali in kupovali zemljišča dokaj ceneje nego dandanes. Prav tako so bile tudi dote, katere so dobivali kmetski sinovi in hčere, mnogo manjše od sedanjih. Ako je imelo kmetsko dekle okoli leta 1700. kakih 300 gld. dote, prištevali so jo bogatejšim.

Ubogi Slovenci!

Avstrija podi Slovence iz njih rojstnih krajev v oddaljene ogrske pokrajine.

Glasi mo brzovjav iz Rima je Avstrija zadnje dni začela z novim preganjanjem Slovencev in Hrvatov. To novo preganjanje jugoslovanskega naroda je tako zločinsko, da se pred njim skrrijejo preganjanja Belgijcev od strani Nemcev. Avstrijska vlada je odredila, da se morajo cele slovenske občine preseliti iz njih bivališč in se preseliti na Ogrsko, v sredino ogrskih pustinj. Iz mnogoterih slovenskih vasi in trgov so odpeljali cele stotine slovenskih prebivalcev, zaplenili njih premoženje in prebivalce odpeljali v sužnost. Na teh slovenskih kmetijah sedaj naseljuje avstrijska vlada Nemce in Mažare. Namen vlade je popolnoma iztrebiti slovenski in hrvatski narod. Ker avstrijska vlada ni mogla za- mašiti usta Slovencev, ki so zahtevali svobodo, so prišli nemški vojaki, ki so iztirali iz raznih slovenskih občin in županij na stotine Slovencev ter jih odpeljali na Ogrsko. Da si avstrijska vlada umije svoje roke, je naznanila, da počenja to ogrska vlada, dočim ogrska vlada absolutno zanika, da ima pri tem kaj opraviti. Sporoča se nadalje, da je avstrijska vlada ločila matere od otrok, stariše od otrok, otroke poslala drugam, stariše drugam, tako da je ves narod pomešan z Mažari. Na ta način upa avstrijska vlada, da bo zatrla slovenski narod tako, da ne bo več sluha o njem. Slovenci na Ogrskem se bodo potujili, ali pa v suženjskem življenju pomrli. Na slovenske kmetije in posestva je vlada naselila Ogrje in Nemce, isto kot s Slovenci se počenja tudi s Hrvati in z onimi Rumunci, ki so naseljeni v Avstriji.

Razne vesti.

Pozor lastniki bondov Svobode!

Kdor ima kak bond Svobode II. izdaje naj izreže od tega bonda kupon, označen na zadnji strani s št. 1 ter ga zamenja v banki. Prvi obrestni kupon je potekel dne 15. maja t. l. Od \$50. — vrednega Liberty bonda znaša vrednost kupona \$2. —; od \$100. — pa \$4. — Prihodnji termin za izmenjavo obrestnega kupona teh bondov je 15. novembra 1918.

Dalje opozarjamo vse one, ki so kupili III. bonde Svobode na odplačevanje, določeno od vlade, da naj plačajo v banki, ali kjer so podpisali bond — dne 28. maja t. l. 20 odstotkov od nominalne vrednosti. Kdor je kupil bond na ta način, naj nikar ne zamudi 28. maja. Od \$50. — bonda je treba sedaj naplačati \$10. — od \$100. — bonda pa \$20. —; prihodnje naplačilo 35% sledi 18. julija t. l.; zadnje (40%) pa dne 15. avgusta.

Vojni stroški za mesec marc.

Washington, D. C. 16. maja. — Vsled vedno večjih vojnih stroškov, pri armadi in mornarici,

so znašali tozadevni izdatki v mesecu marc t. l. \$1,229.000,000; tako poroča državni zakladniški departement.

Nova postava za nemške žene.

Dne 18. t. m. je izdal zvezni maršal John J. Bradley v Chicagu okle, da se ne bodo smele od 25. maja dalje v Chicagu živeti ženske (Nemke in Avstrijke) tako prosto gibati po mestu kot sedaj. Nobena teh izmed teh se ne sme približati do glavnega obrežja reke Chicago, ki teče čez mesto — več kot 100 jardov v razdalji; to velja za razdalje od zapadne North Ave do južne strani Archer Ave. Tako se ne smejo približati te ženske več kot v razdalji 100 jardov do kakega skladišča, ali pomola ob reki.

Zvezni maršal je izdal to odredbo na podlagi predsednikove proklamacije z dne 9. aprila t. l. in je povsem slična in jednaka odredbi za moške, (sovražne zavezničke).

Vsled te nove postave bo izgubilo službe na tisoče nemških žena in deklet, ki so dosedaj delale v velikih tovarnah in skladiščih v dolgem delu mesta Chicago.

Prepovedani nemški listi.

Mount Vernon, N. Y. 20. maja. — Minulo soboto je občinski svet sklenil in določil; da se ne sme v mestecu Mount Vernon nič več prodajati in čitati nemških listov. Kazen za to je določena 6 mesecev v zaporu \$500. — globe, ali oboje.

Ta zakonski pačrt je sestavljen in predlagal obč. svetnik Wm. J. Dawson z namenom, da bo ta postava vzbudila več patriotizma med meščanstvom.

Avstrijska oklopnica potopljena.

Rim, Italija, 16. maja. — Minuli terek, za rano jutraj je neka italijanska torpedna ladja potopila v Pulju veliko avstrijsko oklopnico "Viribus Uniti", zavzemajočo 20,000 ton.

Srečna naselbina.

V Južni Ameriki blizu Buenos Aires se nahaja mala kolonija "Cosmo", kjer živijo tamonjni prebivalci kot v raj. Vse kar potrebujejo, pridelajo sami, da jim ni treba nobene stvari uvaževati. Denar v tej naselbini nima sploh nobene veljave, ampak samo delavni čas. Ljudje delajo po 7 ur dnevno in ne delajo za denar, ampak za dnevne ure. Kdor dela n. pr. vesele, si zasluži 42 ur, katere lahko vporabi s kratkočasjem ali si pa kupi zanje to ali drugo potrebno stvar pri gospodinju. Zares srečna naselbina!

Nemčija povzročiteljica klanja Armencev.

Nedavno je James L. Barton, predsednik Ameriške pomožne družbe za Armenice in Sirce v Bostonu naznanil, da so edino Nemci krivi in vzrok groznega klanja Armencev in Sircev na Jutrovem. Splošno se sodi, da je bilo zadnji čas v Trans Kavkazu od Turkov trpinčenih in pobitih 1,600,000 Armencev in 135,000 Georgijancev; to število se bo pa po končani vojni gotovo zdatno pomnožilo, ker Turki v svoji sveti jezi še vedno koljejo nesrečne Armence.

Kajzer je namreč pošuntal Sultana, da naj uprizoni — sveto vojno, ker je turška vera v veliki nevarnosti. Temu so se Turki radi volje odzvali. Tako ima nemški kajzer na vesti vse te nesrečne žrtve krščanskih Armencev in Sircev.

Boljše je hvaliti bedake, kakor pa biti od njih hvaljen.

Tudi najboljša smetana ne naredi slabe kave dobre.

Prohibicije ne boš ustavil, če jo boš polival samo zmrzlo vodo.

Prispevajte kaj za Rdeči križ!

Vsak dolar in vsak cent, katerega darujete za Rdeči križ gre v plemenito svrhu, da lajšuje vojno gorje. Niti en, tako darovani cent se ne porabi za upravne, ali administracijske stroške pri Rdečem križu; to se pokriva z obrestmi iz posebnih skladov. Vse pomno delovanje Rdečega križa se vzdržuje z letnimi prispevki članstva Rdečega križa.

Usmiljen je v človečanstvo Vas v teh resnih časih kliče, da kaj darujete v blage in plemenite vojne pomožne svrhe. Ameriški Rdeči križ ne skrbi samo lajšanje in

pomoč ranjenecv v vojni, ampak ima še svoje posebne misije usmiljenja, ki skrbje za lačne prebivalce onostran morja, ki nimajo ne domov, ne oblek, ne živeža; nikake druge pomoči; Rdeči križ kr. polovica belomešanega žita 26 kr., polovica črnomešanega žita 20 kr. in polovica ovsa 12 kr. Nastopnega leta je cena žitu razven ovsa nekoliko poskočila, ker je stala polovica pšenice 36 kr., polovica soršice 32 kr., polovica črnomešanega žita 22 kr. polovica ajde 16 kr. in polovica ovsa 10 kr.

skrbi za podporo sirot vdov, onemoglih, hromih, in slepih, ki so postali žrtev sedanje vojne in katerih se mora vsako sree usmiliti, ker stegnajo vedno k nam svoje roke za pomoč.

Ameriški Rdeči križ skrbi za invalide vojake, za pohabljenne in slepe, ter jim skuša nakloniti svojo prvo pomoč v sili; in jim gre na roke, da se izučijo kakega primernege rokodelstva. Rdeči križ ima na skrbi tudi vojaštvo, i gre s fronte na dopust. Dalje skrbi za osirotelo mladino v raznih opustošenih krajih; pomaga družinam, kojih očetje se nahajajo v vojni; pomaga vojnim ujetikom na Nemskem, ter skuša iste zopet spravljati domov na Francosko. Veliko skrbi in pomoč obrača Rdeči križ tudi do otrok beguncev na Ruskem, v Rumuniji, v Srbiji, Italiji in Armeniji.

Ako torej kaj darujete za Rdeči križ, delate plemeniti čin človekoljubja in usmiljenja. Vsak dolar, darovan za Rdeči križ je vreden 100 centov pomoči.

Delovanje Rdečega križa.

Rdeči križ ima v oskrbi 50,000 francoskih otrok.

Posilja potrebščine 425 francoskim vojaškim bolnišnicam.

Preskrbuje 2000 francoskim bolnišnic s potrebnim zdraviliškim orodjem.

Vodi in opravlja 30 kantin ob fronti.

Oskrbuje 6 drugih kantin na francoskih železniških postajah, kjer dobiva jedi na dan do 30,000 francoskih vojakov.

Oskrbuje eno veliko premikajočo bolnišnico in 4 manjše.

Opravlja v vojnem pasu veliko zavetišče in zatekališče za otroke, poleg tega vzdržuje tudi posebno otroško bolnišnico za 2000 oseb.

Vzdržuje ob fronti 4 vrsto skladišč z raznimi bolniškimi potrebščinami za vojake, tobakom, odejami i. t. d. Ta pomožna vrsta se vleče od morja do švicarske meje.

Ima svoje glavno skladišče s prostornino za 100,000 ton.

Ima v službi 400 motornih voz in 7 garaž za popravilo istih.

Tekom 14 dni je poslal Rdeči križ iz Francije v Italijo 46 tovornih vagonov raznega živeža in laga.

Na fronti ob reki Piave je imel Rdeči križ celo baterijo 400-bulanih motornih voz in sicer že četrti dan, ko so Združene države napovedale Avstriji vojno.

Rdeči križ je pomagal Italiji na več kot 100 prostorih tedaj, ko je bila sila in lakota v Italiji največja.

Na Angleškem ima v svoji oskrbi 5 velikih bolnišnic in posebno tvornico za izdelovanje potrebščin; v tej tvornici dela 2000 žensk.

V glavnem stanu v Parizu se je razdelilo 120,000 zabojev raznih potrebščin za bolnike, vse te potrebščine so nabrali in darovali razni pododdelki Ameriškega Rdečega križa.

Vsled tega prisrčnosti še Vi na pomoč Rdečemu križu z \$1. ali \$2.

Opomba: Kdor daruje kaj za Rdeči križ, dobi časten gumb, katerega lahko nosi v znamenje domoljubja in človekoljubja.

While Some One gives his LIFE— what are YOU giving?

—think a minute

All of the Red Cross War Fund goes for War Relief

Zgodovina društva sv. Jožefa št. 7, K. S. K. J.

(O priliki in v spomin na petindvajsetletnico. Spisal J. G.)

(Konec.)

Ko se je leta 1894. ustanovila K. S. K. J. je društvo sv. Jožefa bilo med prvimi, ki se je združilo z jednoto. Prvi asessment, ali bolje rečeno pristopnina v Jednoto se je plačalo dne 16. aprila 1894 in sicer v znesku \$20.15. Kakor se razvidi iz raznih starih društvenih knjig, ni naša slavna Jednota imela takrat nobenega stalnega asessmenta, ampak društva so plačevala samo za umrle člane, namreč, kadar je kedo umrl pri kakemu društvu, se je naznanilo Jednoti in glavni urad je potem razpisal asessment na okrajna društva. Zato tudi niso bili mesečni prispevki vedno jednaki kakor so danes, ampak so bili ta mesec večji drugi zopet manjši. To spodaj podajam cenjenim bralcem zanimive številke. Približno natančno svoto mesečnih prispevkov, katere je društvo izplačalo v K. S. K. J. in sicer od dne 1. aprila 1894 do dne 1. marca 1918 za vsako leto posebej:

Leta 1894 plačano na K.	
S. K. J.	\$ 100.15
" 1895	776.70
" 1896	377.25
" 1897	929.75
" 1898	1,200.80
" 1899	989.90
" 1900	1,252.15
" 1901	1,855.05
" 1902	2,609.85
" 1903	2,296.85
" 1904	2,944.90
" 1905	3,978.40
" 1906	4,445.27
" 1907	4,567.90
" 1908	4,400.20
" 1909	4,644.90
" 1910	4,648.00
" 1911	4,344.40
" 1912	3,782.75
" 1913	4,482.55
" 1914	4,652.05
" 1915 Pričetek (N F. C. listv.)	6,134.59
" 1916	7,010.45
" 1917	7,082.06
" 1918 Za mesec jan. februar in marec	1,971.93

Skupaj\$81,478.80

Čitaj: enoinosedemdeset tisoč štiri sto osemindemdeset dolarjev in 80c.

Zares lepe so številke in velika je svota, denarja, katerega je uplačalo društvo sv. Jožefa št. 7 v K. S. K. J. od dne 1. aprila 1894 do 31. marca 1918; pa tudi lepe so številke in tudi velika je svota denarja, katerega je že izplačala K. S. K. J. dedičem umrlih članov društva sv. Jožefa.

S pomočjo našega gl. tajnika sobrata Zalarja, smo pronašli še precej zanesljivo statistiko in število umrlih članov društva sv. Jožefa. Spodaj prinašamo imena vseh tistih katere že krije črna zemlja, in spijo spanje pravičnega.

Imena umrlih članov društva sv. Jožefa št. 7 K. S. K. J. v Pueblo, Colo., od leta 1894 do 1918.

1. Lekan Anna	\$ 150.00
2. John Novak	600.00
3. Klemenčič M.	600.00
4. Vidmar Jakob	800.00
5. Petrič Janez	800.00
6. Novljen Franciška	200.00
7. Thomas Katarina	200.00
8. Kreč Anton	800.00
9. Mohar Johana	200.00
10. Fudja Janez	800.00
11. Škerbec Gasper	800.00
12. Fugina Jožef	1,000.00
13. Uhernik Lucija	300.00
14. Pugel Jožef	1,000.00
15. Mohar Franc	1,000.00
16. Papež Marija	300.00
17. Novak Janez	1,000.00
18. Kaplan Janez	1,000.00
19. Buh Maks	1,000.00
20. Francelj Jernej	500.00
21. Smrekar Franc	1,000.00
22. Štenta Matevž	1,000.00
23. Papež Jakob	1,000.00
24. Vrabčič Janez	1,000.00
25. Vidrih Alojzij	1,000.00
26. Okačič Katarina	500.00
27. Koščak Jernej	1,000.00
28. Fister Marija	500.00
29. Pugel Janez	1,000.00
30. Plut Marija	1,000.00
31. Skufca Marija	500.00
32. Blatnik Jakob	1,000.00
33. Rus Franciška	500.00
34. Perko Andrej	1,000.00
35. Bačnik Ignatz	1,000.00
36. Selan Anton	1,000.00

37. Francelj Andrej	1,000.00
38. Francelj Jožef	1,000.00
39. Rus Jožef	1,000.00
40. Prkat Andrej	1,000.00
41. Peterlin Janez	1,000.00
42. Oržinger Alojzij	1,000.00
43. Jerman Jakob	1,000.00
44. Ban Gregor	1,000.00
45. Rus Janez	1,000.00
46. Germ Johana	500.00
47. Novljan Marija	500.00
48. Sirola Marija	1,000.00
49. Kočevar Franc	1,000.00
50. Kral Marija	1,000.00
51. Pajnič Andrej	1,000.00
52. Oražen Anton	1,000.00
53. Klančar Ignatz	1,000.00
54. Steblaj Marija	500.00
55. Mišmaš Ignatz	1,000.00
56. Kobec Janez	1,000.00
57. Zupan Marija	500.00
58. Lúzar Franc	1,000.00
59. Grahek Marija	1,000.00
60. Cvar (Svar)	
Franc	1,000.00
61. Kočevar Uršula	500.00
62. Bajuk Martin	1,000.00
63. Stare Janez	1,000.00
64. Boben Marija	500.00
65. Čoš Neža	500.00
66. Igan Mihael	1,000.00
67. Bradač Johana	500.00
68. Miklič Janez	1,000.00
69. Godec Franc	1,000.00
70. Mladenik Marija	500.00
71. Marija Ložar	500.00
72. Plut Jurij	1,000.00
73. Anton Kralj	1,000.00
74. Anton Mohorčič	1,000.00

Skupaj\$50,550.00

74 članov in članice društva sv. Jožefa, je že za večno zaspalo v gospodu. Kajne, dragi bralce, že precej velika truma bi to bila ko bi bili skupaj; toda ni jih več; krije jih že tiha zemlja. Med njimi so tudi prvaki našega društva. Kako veseli bi bili mi teh članov, ko bi bili pričujoči na naši 25 letnici, toda ni jih, ker so mrtvi. Zato se jih bomo pa tem bolj spominjali v molitvi. Počivajte v miru! Sveti naj vam večna luč! in blag vam spomin!

S tem tudi končujem to svoje skromno delo. Opisal sem vse delovanje in ustanovitev društva sv. Jožefa, čeprav bolj površno toda še precej jasno. Vem že naprej, da ne bo vsak zadovoljen z mojimi pisanjem, toda pregovor pravi: da vsem še Bog ne ustreže. Upam pa vse eno, da bo ta knjižica obrodila dober sad, in da si jo bo vsaki član ali članica spravil in jo ohranil v živem spominu. Vsa dobra dela, ki so označena v knjižici, naj nas pa budijo vedno na bratsko slogo, katero moramo vedno gojiti med seboj, kakor so jo gojili tudi naši ustanovitelji. Držimo se gesla: Vse za vero dom in narod! Delujmo čast svojemu, društvu, delujmo za napredek svojega društva, delujmo složno!

Ako se bomo držali tega gesla in ako bomo složno delovali, se bodo naši nasledniki nekaj spominjali nas z ravno isto hvaležnostjo, kakor se spominjamo mi danes svojih prednikov.

Nekaj za smeh in kratak čas.

Posneto iz prvih zapisnikov društva sv. Jožefa št. 7 K. S. K. J.:

Društvo je sklenilo, da se A. Šuklju ne plača nič podpore. In ako ne bo s tem zadovoljen, se ga pa izloči. — Društvo je sklenilo, da mora A. Saftič plačati \$1.00 kazni zato, ker je pomoto napravil. — Društvo je sklenilo, da mora Josip Čulig plačati 25c kazni zato, ker ni prišel k sedbi!

Društvo je sklenilo, da se Matija Grahek suspendira za šest mesecev in ako ni s tem zadovoljen, se ga izbrši. (Suspendacija se ni nikoli izvršila). (Vzrok zakaj se suspendira tudi ni naveden.)

Najboljša smešnica izmed vseh je pa, da je društvo sklenilo, da morata Mike Oražen in Matt Jerman plačati vsak \$1.00 kazni, ker nista prišla o pravem času k spovedi.

(J. G.)

POPRAVEK.

V moji dne 1. maja t. l. na tem mestu priobčeni zahvali se je urinila neljuba pomota. Pravilno naj se čita, da se zahvaljujem moji sestri Mrs. Ivani Mušič iz Waukegan, Ill. ne pa sestrični.

Kupujte Vojno varčevalne znamke!

While someone gives his Life
— what are you giving?
— think a minute

Odbor dr. sv. Jožefa št. 7, za leto 1918.

JOHN GERM
predsednik društva sv. Jožefa, št. 7 K. S. K. J.

Joseph Russ,
podpredsednik dr. sv. Jožefa.

Joseph Čulig,
I. nadz. dr. sv. Jožefa.

Peter Čulig,
Tajnik dr. sv. Jožefa.

John Snedec,
II. Nadzornik dr. sv. Jožefa.

John Trorsich,
blagajnik dr. sv. Jožefa.

John Lushin,
III. nadzornik dr. sv. Jožefa.

SMEŠNICE.

Nesrečna brzojavka.

Nek ženin je imel malega psička, katerega je imel tako rad, da ga je imel vedno okrog sebe. Tudi na dan poroke ga je hotel vzeti s seboj v sosedno mesto, kjer ga je pričakovala nevesta in kjer bi tudi imela biti poroka. Njegova nevesta pa je skrajno sovražila pse in je torej hotela še kratko pred poroko obvestiti ženino, naj ne vlačí živali s seboj. Brzojavila mu je: "Pes ni treba, da pride. — Matilda." Brzojavni uradnik pa se je pri prepisovanju brzojavke zmotil in napisal: "Pes ni treba, da prideš. — Matilda." Ženinu je baje minilo veselje do poroke.

Zverinjak.

"Ali ne greš z menoj v novi zverinjak (menežarijo), ki je prišel, danes?" vprašal je prijatelj.

prijatelja, ko sta se srečala na ulici.

"Ne grem," mu je odvrnil prijatelj. "Če grem kam, hočem imeti nekaj izpremembe. V zverinjaku pa bi ne videl nič novega. Moja najstarejša hčerka ima hojo kakor kak kenguru, moja mlajša je jezična kakor papiga, moj sin se smeje kakor hijena, moja žena pazi name kot jastreba, naša kuharica je požrešna kakor volk, moj služabnik je nepokreten kakor rinoerog, moja svakinja je zvita kakor lisica, moja taseča ima grbo na hrbtu kakor velblod in pravi, da sem jaz sam star gorila. Zakaj bi hodil potem še v zverinjak?"

Srečen je mož, katerega žena se ni učila kuhanja pri — klavirju.

Lahko je delati dobro, ko si je že pregrešnega življenja naveličal.

NAZNANILO.

Veliko rojakov se je že oglasilo, katere zanimajo

DRŽAVNA ZEMLJIŠČA.

v Koochiehng County, Minnesota, katerih cena je

\$7.50 AKER.

To je bil prej močvirni svet in vlada ga je izsušila s tem, da je napravila na milje dolge kanale, ki so 12 čevljev široki. Ob vsakem kanalu je tudi že pot napravljena. Prst je črna kot gnoj.

Kaj tam rodi?

Tu so nekateri pridelki: zelena (celery) zelje, čebula; vsi gomoljasti pridelki: krompir od 300 do 500 bušljev na akre, koleraba in pesa od 1,000 do 1,200 bušljev, detelja od 3 do 5 ton in deteljino seme od 7 do 9 bušljev. Oves 65 bušljev in tem razmerj vsa mala žita.

Čas za nakup je do 15. julija.

Vaš rojak Skubic se odpelje iz Chicaga v Beaudette ob 10 uri zvečer 29. maja in ostane tam nekaj dni in Vam bo v pomoč pri izbiri teh vladnih zemljišč. Uredite svoje stvari tako, da pridite ob času v Chicago ali pa v Beaudette, kjer boste dobili rojaka Skubica na Rex hotelu.

VAŽNO.

Prinesite seboj svoje državljanske papirje (tudi prvi papir je dober) Za nadaljna pojasnila o teh zemljiščih se obrnite na

West & Skubic.

Room 1112—112 West Adams Str. Chicago, Ill.

DRUŠTVO "MARIJE SEDEM ŽALOSTI" ŠT. 50. K. S. K. J.

N. S. PITTSBURGH, PA.

ima svojo redno mesečno sejo vsako drugo nedeljo v mesecu v Kranjsko Slovenskem Domu, 57 in Butler St. Pittsburgh, Pa.

Uradniki za leto 1918:

Predsednik: John Mravints, 1107 Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.

I. tajnik: Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Zastopnik: Jurij Gerguraš, 4938 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Društ. zdravnik: Dr. C. J. Stybr, 865 Lockhart St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Člani se sprejemajo v društvo od 16. do 50. leta; posmrtnina je \$1000., \$500. ali \$250. Naše društvo plačuje vsak dan en dolar, ali \$7.00 bolniške podpore na teden.

Slovenci in Hrvati, kateri še niso pri nobenem društvu, spadajoče h K. S. K. J. se ujudno vabijo pod zastavo zgoraj omenjenega društva.

Za vsa pojasnila se obrnite na zgoraj imenovane uradnike društva.

V slučaju bolezni se mora vsak član tega društva oglasiti pri II. tajniku Frank Golobič, 5212 Natrona alley, Pittsburgh, Pa., isti dan ko zbolí in ravno tako zopet ko ozdravi.

ROJAKI PAZITE!

Ako ste se ponesrečili na železnici, poulični kari ali pri delu in si želite nasveta, kako postopati, da izterjate odškodnino, tedaj se zaupno obrnite na mene. Jaz Vam bodem dal potrebno pojasnilo, kako postopati v takem slučaju. Pišite ali pridite osebno.

Anton Zbašnik

Javni notar in tolmač,

soba 102 Bakewell Bldg., (nasproti Court House)
vokal Diamond in Grant St., Pittsburgh, Pa.
Telefon Court 3459.

Izvrstno zdravilo za želodec.

Za želodčne bolezni rabite zdravilo, ki vam ne le okrepi ves telesni sistem, temveč tudi uredi vaše prebavne organe. Se posebno stari ljudje potrebujejo to zdravilo. Ako nimate slasti do jedi, če imate zapenko, če je vaš jezik nečist, ako imate slab okus v ustih ali pa če trpite vsled slabe prebave, potem vzemite

Severov Želodčni grenčec

(Severa's Stomach Bitters), ki vam bo izvrstno pomagal. Hitro se boste počutili boljše, vaša slast do jedi se vam vrne, peka vam bo prešla in prebavni in odvajalni del telesnega sistema se vam bo okrepil.

Posebno se priporoča starim in slabotnim ljudem in bolnikom kot za lahke odvajalne zdravilno sredstvo. Tudi zdravi ljudje bi morali od časa do časa imeti po malo tega zdravila. Jemlje naj se vedno pred jedjo.

Na prodaj se dobi v lekarnah. Cena je 75 centov in \$1.50. Ako pa slučajno vaš lekar ni imel tega zdravila, mu recite, kaj za naroči za vas. Ako pa en noče tega izvršiti, tedaj za vas za mi pošljemo za omenjeno svoto.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA.

Junaštvo in zvestoba.

Zgodovinski roman iz časov francoske revolucije.

(Spomini častnika švicarske garde Ludvika XVI.)

Nemško njisel Jos. Spillmann S. J. Poslovenil ***

(Nadaljevanje.)

Tu mi je hipoma šinila v glavo misel: kaj, ko bi to šlo v 8ico spremeni!! Saj to je bilo tem lože, ker Reding v naglici števila ni bil z besedami pripisal. Brez odlašanja sem tudi že prijel pero, da misel izvršim. Prišel mi je sicer pomislek, da je to vendar nekakšna ponaredba; a rekel sem si: "Saj delaš čisto v Redingovem smislu. Njegova menica ima biti po njegovem namenu nekaka 'blanko-menica,' in gotovo mi dočela pritrđi, da sem moral tako ravnati. Saj od tega tudi nima najmanjše izgube, nasprotno pa bi morala temu Baruhu Frankfurterju plačati ogromne obresti."

Ta misel me je popolnoma potolažila. Pomočil sem pero v tinto in s krepko potezo je iz 500 nastalo 800 louisov. Potem sem mirno legel na sofo in spal do jutra.

Moj prvi pogled zjutraj, ko sem se prebudil, je zadel menico. Tudi vajeno oko ni moglo spoznati, da je bila številka prepisana. Vendar pa že nisem bil tako miren kakor tisti hip po noči, ko me je bila nenadno navdala misel, izvršiti spremembo. Vzdihnil sem in vtaknil pisanje v listnico, menec: "Saj že še pride Reding o pravem času, da mi te stvari ne bo treba izročati bankirju."

A Reding ni prišel. Obšel sem svojo črno civilno suknjo; zakaj pri Arignacu in Barignacu sem moral kot oskrbnik voz plačati. Ob eni uri sem naročil Baruhu Frankfurterju priti v nemško menjalnico v Rue Cassette (b. Ri Kasét), da mu tam plačam konje za botra Levija, kateremu je bil trgovski drug. Najkasneje ob 11 sem torej moral oditi iz Courbevoie. Položil sem žepno uro pred se in čakal Redinga do zadnje minute; a ni ga bilo, in naposled sem moral odriniti v Pariz.

Na cerkvi Saint-Sulpice je ravno bila ura eno, ko sem zavlil v Rue Cassette, in resnično, tam je tudi že stal moj Baruh Frankfurter ter me čakal. Skupaj sva stopila v menjalnico, in stal je tesno za menoj, ko sem pri mizi izročil menico.

"800 louisov na račun pl. Redinga," sem rekel.

Uslužbenec me je ostro pogledal, in čutil sem, kako postajam zbeگان. Ali ste vi ta gospod Damian Mous, na katerega se menica glasi?" je vprašal.

Pritrdil sem. "Ali imate kaj pri sebi, s čemur se lahko izkažete? Časi so tako nevarni, da neznaneu take vsote ne moremo izplačati."

Moja častniška karta je bila ostala v uniformi. Zbal sem se, da je mož opazil premembo števila; da torej zato hoče odloga do jutri, da bo to preiskoval. Rekel sem, da rabim denarja nemudoma in torej prosim, da mi veruje, da sem gospod, ki ga menica imenuje. Obžaloval je, da običaj hiše ne dovoljuje izplačila; s temi besedami mi je vrnil menico.

Baruh Frankfurter se je zdelo, da je tega pričakoval. A mugal se je zadovoljno. "Dajte mi papirček le za dvajsetinko enega trenutka!" je rekel. Dal sem mu. Žid je stopil z njim k oknu ter ga nantko preiskoval. Naposled je rekel: "Sramota je, velika sramota za tako veliko menjalnico, da se brani posoditi denar na menico, ki je v najlepšem redu. Pustite papirček meni, preljubi gospod poročnik; jaz ga prevzamem kot plačilo za krasno četvorko svoje ga botra Levija."

"A ta stane le 360 louisov, in ostanek rabim za druga plačila, ki jih moram tudi še danes izpolniti," sem odgovoril.

"E seveda, ostanek vam ne utrdem. 360 louisov za botra Levija, 10 louisov opravnine, en odstotek agio (Nadavek, kadar se za zlat denar za papirnat) za menico, ki jo sprejme — najnižji agio, kar mogoče: znaša skupaj 378 louisov, ostane 422 louisov. Bog pravičnik, kako vam jih bom mogel v gotovini plačati — tako veliko svoto!"

No, vendar je mogel, in jaz sem hitel v Ribiško Ulico, kjer sem plačal voz. Tam sem tudi kupil o-premo za konje, in zdaj je bilo vse

v redu. Ko sem še najel kočijaža, ki mi ga je Frankfurter priporočil, ter mu velel, zaenkrat peljati voz in konje v Neuilly (b. Neji) — prav blizu Courbevoie — sem se vrnil v vojašnico.

Reding še ni bil prišel. Da bi pregnal strah, ki me je zdaj v prsih tiščal, sem šel čez Seino v Neuilly, da prikusim konje in voz. Prvo jezo sem imel s kočijažem, ki mi ga je bil Žid priporočil; napil se je bil na moj račun in zdaj je ležal, pijan kot čep, na slami poleg konj. Vlel sem torej hlapcu, da napreže moje vrance. Takoj mi je padla v oči velika razlika med ognjevitimi konji na trgu in temi kljuseti, ki so se počasi drsajoče glave dali peljati pred voz. No, mislil sem od kraja, da jih je Žid pustil zadnje dni brez hrane, zato sem jim velel dati nekoliko ovsa. Res so se nekoliko poživeli, in konj pod sedlom je celo enkrat zaregetal.

Obrnil sem voz proti Cliehy-ju (b. Kliši-ju) in počasi vozil. Ko sem imel odprto cesto pred sabo, sem poskusil ostrejši tek in počil z bičem nad glavami konj. Res so četrt ure še dobro tekli. Tedaj pa se je konj na vojko začel spotikati, konj kraj vojke šepati na zadnjo levo nogo. Ali je bila to poudarna čeverka, ki so jo pred tremi dnevi srečala Gibelin in Liebegg, ki sta bila rano skupaj pojezdila v Saint-Denis.

"Halo!" je vzkliknil Gibelin. "Maos s četverko! In, častna beseda! res kavalirsko se drži na sedalu!"

"Ko bi le kljuseta bila nekoliko bolj kavalirska", se je smejal, poročnik von Liebegg. "A kaj nameravate, gospod tovariš? Mar hočete res v tem kasonu — ki je sicer prav gospodski, tristo medvedov — odpeljati lepo Ivanko? Na svoj živ dan bi se ne bil mislil, da ste sposobni za tako zanimivo pustolovino!"

Jaz sam sem bil poskrbel za to, da je prišla med tovariše govorica o ljubezni z mladno mlekarico v Trianonu. Zato sem se le namuzal k zadnji Liebeggovi opombi ter rekel, da je namen mojega voza zaenkrat še skrivnost. "Kar pravite o mojih vranceh, gospod von Liebegg, se mi čudno zdi, ali pravzaprav me potrjuje v sumu, ki se mi je pravkar zbudil. Jaz sem namreč te konje vsekakor kavalirsko plačal, 90 louisov za vsakega, in bojim se, da mi je navihane konjarja poslal čisto druge živali, nego sem jih kupil!"

"Po 90 louisov za ta kljuseta?" je vzkliknil Liebegg in skočil s konja. Moramo si jih vendar nekoliko bliže ogledati!" Gibelin mu je sledil, in tudi jaz sem naglo stopil s sedla.

Pri konju na vojko smo začeli preiskavo. Ogledali smo zobe, in Gibelin je rekel: "Starost se ne da določiti!" Jaz pa sem bil gotov, da konj na vojko na trg uni imel čez osem let. Konj kraj vojke imel bramorja; konj pod sedlom se je zdel nadušljiv, in konj kraj ruda je šepal. "Na, gospod tovariš, tu ste pa gorostasno opeharjeni! Sama stara fiakerska kljuseta! Vsa četvorka ni vredna 90 louisov!" je slovel končni podatek preiskave. In moral sem pritrđiti. Lahko si je misliti, kakšen srd me je pograbil!

Posvetovali smo se skupno, kaj je storiti. Vprašala sta me, če se mimit priče pri kupčiji. "Da, nekega trgovčevega botra, Baruha Frankfurterja, ki se je ponasjal, da je znan s stotnikom Redingom."

Oba sta se naglas zasmejala. "Frankfurter! Eden najhujših judovskih oderuhov in pijavk, ki je lansko leto Redinga opeharil z belcem za jezo. Ta bo Leviju roko držal in na noben način ne bo pričal zoper njega! A takoj greva z vami Židoma in bomo videli, kaj bi mogli s skupno grožnjo izvit iz njiju."

Vrnili smo se torej skupaj v Neuilly, da bi najprej, če mogoče, kočijaža zaslislali. Gibelin mu je ulil posodo mrzle vode na glavo in to ga je toliko spravilo k pameti, da nam je vedel povedati za

Levijsvo štalo in Frankfurterjevo stanovanje. Vzel sem ga k sebi na sedalo, oba častnika sta sedla v voz, in tako smo se peljali, kar smo mogli naglo z nadložnimi kljuseti, nazaj v Pariz.

"Najprej k Frankfurterju", je del Gibelin; "ko njega omečimo, pa z njim k burtu Leviju!"

Oderuški Žid je stanoval v neki hiši med Ulico Penezarnice in Chatelet-om (b. Šatlé-om). V to bliščice temnih in umazanih ulic ni mogel niti najlažji voz prodreti, nikar pa četerovprezna kočija. Morali smo jo torej pustiti v bližini Novega Mosta. Nekega mestnega stražnika smo prosili, da za napitnino malo pazi na voz; zakaj kočijažu nismo preveč zaupali, da ne bi Židoma roke držal. Nato smo tvegali v mrežo temnih ulic tega mestnega dela.

Kakšne luknje in brlogi! Čela visokih in posevnihi hiš so se malone stikala in nikoli niso puščala sončnemu žarku do tal teh zagnatnih ulic. Črna, vlažna, smrdeča nesnaga se je prijemala naših čevljev, in zelenkast gles se je cedil po zidovih. Poročnik von Liebegg si je tiščal parfiriran žepni robec pred nos in usta, in Gibelin se mu je zato smejal. Naposled smo s popraševanjem našli Ulico Gnilobe in šteli pred oderuhovim brlogom.

Stara, neokretna ženska je prišla. Na naše vprašanje, če stanuje tu Baruh Frankfurter in če je doma, ni rekla niti da niti ne, ampak nam je pokazala v malo, bedno izbiro, v katero je skoz zeleno oprhnela okna komaj prodrl kakšen sončni žarek. Potem je oddrsela.

"Kaj pomeni to?" sem jaz vprašal.

"Da smo tako srečni, da smo našli Frankfurterja doma," je rekla Gibelin, mora se pa še premisliti, ali nam bo privoščil čast sprejema ali ne."

Čakali smo dobršno časa. Gospod von Liebegg je že trdil, da nobene četrti ure več ne vzdrži v smradljivi luknji. Naposled se je žensko strahilo vrnilo in javilo, da je njen brat doma in prosi, da bi veliki širokopleči gospod najprej sam za trenotek stopil k njemu, ker ima brat čisto majhno besedico spregovoriti z njim na štiri oči.

"Ta ste vi, Muos", je dejal Gibelin. "Hočete li sa mi k njemu? Ali pa ne boljše, če zahtevamo skupen sprejem pri tem previdnem gospodu?"

"Jaz nimam s Frankfurterjem nič na štiri oči razpravljati," sem rekel. A komaj sem bil te besede izgovoril, mi je šinila v glavo misel: "Če ni morda Žid na kakšen način odkril prepisa številke na menici? Kaj potem? Ali me ne bo kako osramotil pred častnikoma?" Tedaj sem naglo pristavil: "Sicer pa mu lahko ustrezem, da bom videl, kaj mi ima tako skrivnostnega povedati."

"Kakor gospod tovariš hoče", je odgovoril von Liebegg. "A ne pustite, da bi vas navihane še enkrat ujel!"

Frankfurterjeva sestra je zdaj prosila, naj bi za božjo voljo svoj meč pustil v sobi. "Mojemu bratu je nekoč neko vročerkren poročnik grozil s svojim strašnim mečem, ki ga je iz nožnice potegnil, in od takas je postal občegega srca, tako da ne more trpeti v svoji miroljubni sobi ne meča ne take nevarne pištole, ki se tako lahko nepredvidoma sproži."

Gibelin je prasn timer v vmeh nad modro previdnostjo Hebrejčev, čes: ta pa že ni iz junaškega rodu Makabejev! Jaz pa sem rekel, da se zavoljo Žida ne ločim od meča, in sem zahteval, da pridem nemudoma k Frankfurterju. Naposled se je stara babnica vdala.

Peljala me je skoz ozek temen hodnik le par korakov naprej in na isti strani odprla vrata male sobe, ki se je očitno držala izbiče, kjer sta ostala moja tovariša. Soba je dobivala gorenji del enega okna z nekega notranjega dvorišča malo svetlobe; spodnji del je bil z neko polico zakrit. Brž ko sem vstopil, Žida nisem videl. Čepel je za nekakšno prodajalniško mizo kakor v trdnjavi; za njim so bile napol odprte duri, da se je skoz nje koj lahko izmuznil v sosečno sobo.

Čim sem ga opazil, sem zavpil nanj, da me je s konji sramotno opeharil.

(Dalje prihodnjik.)

While someone gives his Life
— what are you giving?
— think a minute

Kupujte Vojno varčevalno znamko!

TELEFON CANAL 6027

Frank Grill's Dairy

Prva slovensko-hrvaška
MLEKARNA

1818 W. 22nd Street Chicago, Illinois.

Se priporoča slovenskim in hrvaškim gospodinjstvom
slovenske čikaške naselbine.

Mleko razvažam strankam po hišah točno vsak dan.
Z veseloštopovajem Frank Grill, slovensko-hrvaški mlekar

Pozor gg. tajniki krajevnih društev!

Kadar potrebujete nova društvena pravila, lične izdelana pisma, kovčke, vabila in vstopnice za vsakoli, ali kako druge tiskovine, obrnite se na največje slovansko unijsko tiskarno v Ameriki, na

NARODNO TISKARNO, 2146-50 Bine Island Ave., Chicago, Ill.

Ta Vam bo izdelala vse tiskovine v popolno zadovoljnost glede cene, točnosti in okusnega dela. Osebito Vam priporočamo zelo priprave Vplačilne knjižice za članice in članice, izdelane v malem žepnem formatu in trdo vezane. Dalje imamo v zalogi zelo prikladne Nakamnice za blagajnike za izplačevanje bolniške podpore in drugih izdatkov, ter Fotobnice. Tiskane imamo tudi Bolniške Mize, večje in manjše in posebne pole za vodstvo članov, da se ima na podlagi teh pol lahke vedne nastančen pregled števila članov po skladih, ali razredih.

Na zahtevo pošljemo vsakemu društvu vsaceo garanciranih tiskovin na ogled brezplačno!

OPOMBA: V naši tiskarni se tiska "Glasilo K. S. K. Jednote".

Zaupno zdravilo prinaša iznenadenja.

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka. ker zaupnost izdelovalca zasluži popolno zaupanje in čislanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji stebel in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanjosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjštine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brlog zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne ne-potrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasnosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premembi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

prodere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otrplosti gležnjev in drugih, najhitrejša istotaka za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

NAJNOVEJŠE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTAVAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

JOSEPH TRINER CO.

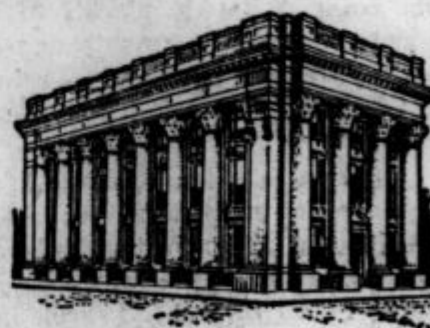
Manufacturing Chemists

1333-1343 So. Ashland Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

POD VLADNIM NADZORSTVOM ZEDINJENIH DRŽAV.

Ustanovljena
leta 1857

Nacionalizirana
leta 1864

ŽE 60 LET

je ta banka varno čuvala in držala prihranke ljudstva našega mesta. Ustanovljena je bila leta 1857. Sedaj ima že 14,000 ulagateljev. Njeno skupno premoženje, ali imetje znaša nad \$8,500,000.00. Preostanek glavnice in čisti dobiček znaša nad \$550,000.00, kar se drži v poseb-nem zaščitnem skladu.

Nalokite torej Vaše prihranke v

NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI BANKI V JOLIETU.

3%

Narastle obresti so polletno priplisujejo k glavnici, ali pa izplačujejo na hranilne uloge od \$1.00 naprej.

3%

FIRST NATIONAL BANK OF JOLIET.

Joliet,

Illinois.

"LJUDSKA BANKA".